

XVII

Incipit capitula libri decimoseptimi.

- i **D**e tempib⁹ prophetarum.
- ii **D**uo temp⁹ sit impleta promissio dei de terra chanaā: quā in possessionē etiā israel carnis accepit.
- iii **D**e tripartitis significacionibus prophetaꝝ: que nūc ad terrenā: nunc ad cœlestem hierusalem: nunc aut̄ ad vtrāq; reserunt.
- iv **D**e p̄figurata cōmutatione israelitici regni et sacerdotij: et de his que antea mater samuelis personam gerens ecclie p̄phetauit.
- v **D**e his q̄ ad hely sacerdotē hō dei p̄phete locut⁹ ē: significās sacerdotiū qđ fm aaron iſtitutū fuerat auferendū.
- vi **D**e iudaico sacerdotio et regno: que cū in eternū dicant statuta nō permanēnt ut alia intelligant q̄ spondent eterna.
- vii **D**e diruptione regni israelitici: qua p̄figuratur p̄petua diuīsio israelis spiritalis ab israele carnali.
- viii **D**e p̄missionibus ad dauid in filio ei⁹: q̄ nullatenus in salomone sed plenissime inueniunt in xp̄o.
- ix **D**ē simili in psalmo octogesimo octauo sit p̄ph̄tia de xp̄o: his q̄ in regnōrū libris nathā p̄phetātē p̄mittunt.
- x **D**ē diuersa acta sint in regno terrene hierusalē: ab his q̄ p̄misserat de⁹ ut intelligeret p̄missionis veritas ad alter⁹ regis et regni gloriā p̄tinere.
- xi **D**e substantia populi dei: q̄ p̄ successionē carnis in xp̄o est: q̄ sol⁹ eruendi aīam suā ab inferis habuit potestatem.
- xii **A**d quoꝝ psonā p̄tinere intelligenda sit flagitatio p̄missorꝝ: de quib⁹ i psalmo dicit. *Ubi lūt misericordie tue antiqua domine.*
- xiii **A**n p̄misse pacis veritas illis t̄pib⁹ posita scribit: q̄ sī salomone fluxerint.
- xiv **D**e studio dauid in positione psalmorū.
- xv **A**n oīa q̄ in psalmis de xp̄o et ecclesia prophetant: ad contextuꝝ huius operis coaptanda sint.
- xvi **D**e his q̄ i quadragesimo quarto psalmo ad christū et eccliam p̄tinentia: aut ap̄ te dicuntur: aut tropice.
- xvii **D**e his q̄ ad sacerdotiū christi i psalmo centesimonono: et de his q̄ in psalmo vigesimo p̄mo ad passionē ip̄i⁹ spectat.
- xviii **D**e psalmo tertio et de q̄dragesimo et d q̄ in todecimo et de sexagesimo septimo in

- xix **D**e p̄salmo sexagesimo octavo in q̄ iudeorū p̄tinax infidelitas declaratur.
- xx **D**e regno ac merito dauid et de filio ip̄i⁹ salomone: eaq̄ p̄phetia q̄ ad christū p̄tinens inuenit: vñ in eis libris q̄ scriptis ipsius copulantur: vñ eis quos ipsius esse nō dubium est.
- xxi **D**e regibus post salomonē: siue in iuda siue in israel.
- xxii **D**e hieroboā q̄ impietate idolatrie sibi datus sibi p̄līm p̄phanavit: in q̄ tñ nō defitit deus et p̄phetias inspirare: et mīlos sub idolatrie criminē custodire.
- xxiii **D**e vario viriū regni hebreorū statu donec ambo populi in captiuitatē diverso p̄cicerent: reuocato postea iuda in regnū suū: qđ nouissime in romā p̄transit potestatem.
- xxiv **D**e p̄phetis q̄ vel apud iudeos postremi fuerunt: vel quos circa t̄ps nativitatis xp̄i euangelica p̄dū historia.

Incipit liber decimoseptimus. La. I.

La. I.

Romissiones dei que facte sunt ad abraam cuius semi-mūtū et gentē israeliticā fūtū car. *T*u de nez̄ omes gētes dcberi fūtū cumō p̄tū fidē: deo pollicēte didicūt. *M*o libro in quēadmodū cōplean̄t: et p̄ tentio p̄tū ordinē t̄pm p̄currēs dei ciui palis aug-
tas idicauit. *N*ūm̄ ḡ supioris libri vñq̄ ad regnū su ciuitati dauid fact' ē finis: nūc ab eodē regno q̄ntuz su dei fūtū duas sceptro op̄i sufficere vñ: cetera q̄ sequunt̄ attinga etates. q̄z mus. *H*oc itaq̄ t̄ps ex q̄ sancti samuel p̄pheta p̄ma ē a re-
recepit: et deinceps donec p̄p̄ls israel captiu⁹ in gedaudis
babylonīa duceret: atq̄ inde fūtū sc̄ti hieremic ad transi-
pphetā post septuagita annis reuersis israelitū. *S*c̄da aut̄
dei dom⁹ instauraret: totū t̄ps ē p̄phetaz. *M*eras ē a trās-
uis em̄ t̄ ip̄m nōe p̄fīarchā in cui⁹ diebus vñiū migrationē
satra diluvio delcta sit: et alios supra et infra vñ ad cri-
q̄ ad h̄ t̄ps q̄ reges in dei p̄lo eē ceperit: ppter stum.
qdā p̄ eos futura siue quoq̄ mō significata siue
p̄dicta q̄ p̄tinēt ad ciuitatē dei regnūq̄ celoruꝝ
nō īmerito possim⁹ a p̄pellare p̄phetas: pleruꝝ
q̄ nō nullos eoz id exp̄sius legim⁹ nūcupatos
sic abraā: sic moysen: tñ dies p̄phetaz precipue
magieq̄ h̄ dicunt̄: ex q̄ cepit p̄phetare samuel: q̄ et saulē p̄us: et eo reprobato ip̄m dauid deo
p̄cipiente vñxit in regē: de cui⁹ ceteri stirpe suc-
cederēt: qusq̄ illos succedere sic opteret. *Reg. jo*
Reg. jo
igit a p̄phetis sūt predicta de christo cū morē
do decedentib⁹: et nascēdo succedētib⁹ suis mē
I

Liber

bris ciuitas dei ipsa curreret tpa; si oīa velim, cōmemorare in imēsu p̄git. Primum qz ipa scriptura q̄ p̄ordīm̄ reges eo:ūq̄ sacra et euēta digerēsv̄ tāq̄ historica diligētia reb̄ gestis oc cupata eē narrādis: si adiuuāte dei spū p̄siderata tractet vel maḡ vel certe nō min̄ p̄nūcian dis futuris q̄ p̄teritis enūciādis iueniet inten s̄. Et h̄ p̄scrutando indagare ac differēdo mō strare: q̄ sit oposū atq̄ pluxū: t̄ q̄ multis idigeat voluminib̄: q̄s īgrat q̄ hec vel mediocrit̄ cogitat. Deinde qz ca ipa q̄ ad p̄phētiā nō abiḡ tur p̄tinere: ita sūt multa de xpo regnoq̄ celoz q̄ ciuitas dei vt qd h̄ ap̄iendū maior: si disp̄atio nccaria: q̄ hui' op̄is mod̄ flagitiat. Proinde ita si potuero stilo moderabor meo vt huic op̄i in dei vōlūtate pagendo: nec ca q̄ sup̄sūt di cā: nec ea q̄ satis sūt p̄termittā.

L. II.

N p̄cedēte libro dixim̄ ab initio abraaz p̄missionū dei duas res fuisse p̄missas: vñā s̄ qd terrā chanaan possessuꝝ foret semē el': qd significat vbi dictū ē: Vnde in traz quā tibi dem̄ravero t̄ faciā te in gentē magnaꝝ aliā vōlōge p̄stantiorē: nō de carnali: s̄ de spiritali semē p qd pater ē: nō vni' gētis israeli uice s̄ oīm geniū: q̄ fidei ei' vestigia p̄sequūt̄. Qd p̄mitti cepit his v̄bis. Et b̄sidicent in tc oēs tribus frē. Et deinceps alij multis admodū testimonijs hec duo p̄missa eē mōstrauim̄. Erat igit̄ iā in tra p̄missiōis aliud semē abrae: i. p̄kūs israel s̄m carnē: atq̄ ibi nō solū tenēdo ac possi dendo ciuitates aduersarioꝝ: versuetā reges habendo regnare iā cepant: iplētis de ipo p̄lo p̄missionibus dei magna iā ex pte nō solū q̄ i illis trib̄ p̄fib̄ abrae: isaac: t̄ iacob: q̄buscūq̄ dicitis vel signis aut figuris p̄fib̄ eoz facte sūt ve rūetiā q̄ p̄ipm̄ moylen p̄ quē p̄pls idē de seruitute egyptiaca liberat̄ t̄ p̄ quē cūcta p̄terita reue lata sūt p̄fib̄ ei' cū p̄lm̄ p̄heremū duceret fa cte fuerat̄. Neq̄ aut p̄ insignē ducē iesū nauē p̄ quē p̄pls ille in p̄missiōis induct̄ est frā q̄ expu gnatis gentib̄ eā duodecī tribub̄ qb̄ de iusse rat diuisit t̄ mortu' ē: neq̄ post illū toro tpe iu dicū: Iplēta fuerat p̄missio dei de tra chanaā qd a flumē egypti v̄sq̄ ad flumen magnū eufrā ten p̄plus ille dn̄aret̄: nec tū adhuc p̄phabat futurū: s̄ expectabat iplendū. Impletū ē autē p̄ dāuid t̄ ei' filiū salomonē: cui' regnū tāro q̄nto p̄missū fuerat spacio dilatatiū ē. Uniūlos q̄ p̄p̄ illos s̄b̄dideft̄: tributarioroꝝ fecerūt̄. Sic īgr̄ in tra p̄missiōis s̄m carnē: h̄ ē in tra chanaā s̄b̄ his regibus semē abrae fuerat cōstitutū: vt n̄ibil deinde sup̄sset q̄ t̄rena illa dei p̄missio com plereſ: nisi vt in eadē tra q̄ntū ad p̄speritatem attinet t̄palē: q̄ posteritatis successionē in p̄cus

so statu v̄sq̄ ad mortalis seculi hui' fminū gēs p̄maneret hebrea: si dñi dei sui legib̄ obediret̄. Sz qm̄ de' nouerat h̄ cā nō eē facturā: v̄lus est etiā t̄palib̄ penis ad exercēdos in ea paucos s̄t deles suos: t̄ admonēdos q̄ poste a futuri erāt i oībus gentib̄ q̄s p̄ eos admoneri optebat: i q̄ bus alterā p̄missionē reuelato nouo testame to p̄icarnationē xpi fuerat ipletur'. **L. III.**

Vocīrā sicut oracula illa dīna ad abra q̄ am̄ isaac t̄ iacob: t̄ q̄cūq̄ alia signa v̄l̄ dīcta prophetica in sacris līis p̄cedētibus facta sūt: ita etiā cetere ab isto regū tpe p̄phe tie p̄im̄ p̄mit̄ ad gentē carnis abrae p̄i' vō ad illud semē illius in q̄ būdicunf̄ oēs gētes coheredes xpi p̄testamētū nouū ad possidendā vītā eternā regnūq̄ celoz. Partim ḡ ad ancillā **Gal. 4** q̄ in seruitute generat: id ē t̄renā hierusalē: q̄ seruit cū filiis suis: partī vō ad liberā ciuitatez dei: i. verā hierusalē t̄ t̄renā in celis: cui' filiū oēs s̄m̄ dei viuētes p̄griuant̄ in terris: s̄ sūt in eis quedā q̄ ad v̄trāq̄ p̄tinere intelligunt̄: ad aīclam proprie: ad liberā figure. T̄rip̄ta itaq̄ rep̄iunt̄ eloqa prop̄hāx: siquidē aliq̄ sūt ad t̄renā hierusalē spectantia: aliqua ad celestē: non nulla ad v̄trāq̄. Exēplis video probandū esc̄ qd dico. H̄issus ē nathan prop̄ha a deo q̄ regē **2 Reg.** dauid argueret de p̄ctō graui: t̄ ea q̄ p̄secuta s̄t mala futura p̄dicere. Hec atq̄ hm̄i siue publice: i. pro salute vel v̄tilitate p̄pli: siue p̄uati: cuī p̄ suis q̄sq̄ reb̄ dīna p̄merereſ eloqa: qb̄ p̄ v̄su t̄palis v̄te futuri aliqd agnosceret̄: ad terrenā ciuitatē p̄tinuisse q̄s abigat. Ubi autē legis. Ecce dies veniūt dicit dñs: t̄ consumabo **Hiere** domui israel t̄ domui iuda testamentū nouū: s̄m̄ testamentum qd disposui p̄fib̄ eorū in die qua app̄hendi manū eoz: vt educerē eos d̄terra egypti: qm̄ ip̄i nō p̄mālef̄ in testamētō meo t̄ ego neglexi eos dicit dñs: qz hoc ē testamētū meū qd p̄stituā domui israel post dīcs illos dīc̄ dñs: dabo leges meas in mētē eoz: t̄ sup̄ corda eoz scribā eas: t̄ videbo eos: t̄ ero illis in deū: t̄ ip̄i erūt mihi i plebē: hierusalē sine dubio sup̄na prophetat̄: cui' de' tpe p̄miū est: esūq̄ h̄feat̄ q̄ ip̄i' eē summū illi ē atq̄ totū bonū. Ad v̄trāq̄ vō p̄tinet h̄ipm̄ qd hierusalē d̄r̄ dei ciuitas: t̄ in ea prophetat̄ futura dom̄ dei: eaq̄ prophe tia v̄f̄ impleri cū salomon rex edificat illud nobilissimū templū. Hec em̄ t̄ in terrena hierusalē s̄m̄ historiā p̄tigerūt̄ t̄ celestis hierusalem figure fuit̄. Qd gen̄ pro p̄hetie ex v̄trōq̄ ve luti cōpactū atq̄ cōmixtū in libris veterib̄ ca nonicis quib̄ rex gestap̄ narrationes p̄tineat̄ valet plurimū: multisq̄ exercuit̄ t̄ exercet̄ lge nia scruntatiū līas sacras: vt qd historice predi

Gene. 12

XVII

ctum cōpletūq; legit̄ in semīe abrae fīm carnē: etiā in semīe abrae fīm fidē qđ splendū allegōrice significet in qrāt̄: int̄m vt qbusdā vīlū sit nihil eīn eisdē libris vel pñūciatū t̄ effectū vñ nō effectū q̄uis pñūciatū: qđ nō insinuet aliquid ad supnā ciuitatē dei eiusq; filios in hac vita peregrinos figurata significatiōe referendū. Et si h̄ ita ēiā bip̄ta nō tr̄iḡta erūt eloq; pp̄b̄x; v̄l̄ pon̄ illaz sc̄pturaz oīm q̄ veteris instrumēti appellatiōe censem̄: nihil erit iā illic qđ ad hierim frenā tīf̄ ptineat: s̄ quicqd ibi de illa vel pp̄ter illā dīr̄: atq; cōplekt̄: significat aliquid qđ etiam ad hierusalē celestē allegorica pñfiguratiōe referatur: s̄ erūt sola duo genera: vñ qđ ad hierusalē liberā: alteq; qđ ad vñrāq; ptineat. Hibi aut̄ sic multū viden̄ errare q̄ nullas res gestas in eo generē l̄x̄ aliqd aliud p̄ter id qđ eo mō geste sūt significare arbitrant̄: ita multū audere q̄ p̄lus ibi oīa significatiōib; allegorici iuolura eēcōtendūt. H̄o tript̄ta nō bip̄ta eē dīt̄. Hoc em̄ existimo: nō tñ culpās eos q̄ potuerit illic d̄ quacūq; re gesta sensū intelligētie spiritalis exculpere: seruata p̄mit̄ dūtaxat historie veritate. Leterū q̄ ita dicunt̄ vt reb̄ h̄uānit̄ seu diuitiū gestis siue gerendis p̄uenire nō possint: q̄s fidelis dubitet nō eē ianūter dicta. Quis ea nō ad intelligētiā spiritalē reuocet si possit: aut ab eo q̄ p̄t̄ reuocāda eē fateat̄? **¶ La. III.**

¶ Reg. 2. Rōcurſt̄ isḡ ciuitat̄ dei: vbi p̄uēt̄ ad regum tpa: qñ dāuid saule reprobat̄ ita regnū p̄m̄ obtinuit: vt eī deīn posteri in terrā hierusalē diuturna successiōe regnaret: dedit figurā rei geste: significās atq; pñūcians: q̄ nō est p̄tereūdū silentio: de rex mutatiōe futurā qđ attinet ad duo testamentā vetus t nouū vbi sacerdotiū regnū q̄ mutatū ē p̄ sacerdotē eundēq; regē nouū ac sempiternū: q̄ ē xp̄s ih̄s. Nā t̄ hely sacerdote reprobat̄: s̄bstitut̄ in dei ministeriū samuel simul officio funct̄ sacerdos̄ t iudicis: t saule abiecto rex dāuid fundat̄ in regno: b̄ qđ ip̄sa samuelis anna: q̄ p̄ī fuit steriliſ t posteriorē fecunditatē letata ē: p̄phetare aliud nō v̄t̄: cū congratulationē suā dño fundit exultās: qñ qđē eū dē pueq; natū: t ablactatiū deo reddidit: eadem pietate q̄ youerat. Dicit em̄: Confirmatiū ē cor meū in dño: t exaltatiū ē cor meū in deo meo. Dilatatiū ē sup inimicos meos os meū: letata sū in salutari tuo: quoniā nō ē sanctus sicut dñs et non est iustus sicut deus noster: non est sanctus p̄ter te: nolite gloriari: t nolite loq; exaltās: neq; procedat magniloquiu de ore vestro: q̄m̄ de scientia p̄ dñs: t deus p̄parās ad inuictio nes suas. Arcū potentiu fecit infirmū: t infirmi

p̄cincti sūt virtute. Pleni panib; minorati sūt: et esurientes transierūt terrā. Quia sterili p̄perit septē: t multa in filiis infirmata est. **Dñs i. Reg. 2.** mortificat t viuiscat: deducit ad iferos t reducit. **Dñs paupem facit t ditat: hūiliat t bl̄imat** **Suscitat a terra paupez: t de stercore erigit in opē.** vt collocet eū cū potentib; pl̄i: t sedē glo rie hereditatē dans eis: dans votū vouēti t bñ dicēs annos iusti: qm̄ nō in virtute potēs ē vir. **Dñs infirmū facit aduersariū suū: dñs sanctus H̄o glorieſ prudens in prudētia sua: t nō glori etur potens in potētia sua: t nō gloriē diues i diuiths suis: s̄ in h̄ glorieſ q̄ gloriaſ: intelligere t scire dñm t facere iudiciū t iusticiā in medio terre. **Dñs ascendit in celos t tonuit: ip̄e iudi cavit extrema terre q̄ iust̄ ē: t dat virtute regibus n̄is: t exaltauit cornu xp̄i sui.** Ita ne v̄bab̄e vñl̄ putabunt eē muliercule de nato sibi filio gratulatis? **Lantū ne mēshoim a luce veritatis auersa ē: vt non sentiat supgredi modū semichuī dicta que fudit?** Dorro q̄ rebus ip̄is q̄iā ceperūt etiā t in hac terrena pegrinatiōe cōpleri p̄uenient̄ mouet̄: nōne intendit et asp̄cit t agnoscit phāc mulierē cuī etiā nomine id ē anna q̄ gratia eī interptat̄: ip̄am religionē xp̄ianā: ip̄am ciuitatē deicuī rex ē cōditor xp̄s. ip̄m postremo dei ḡfam p̄phetico spū sic locuta: a q̄ supbi alienant̄ vt cadat qua hūiles ip̄le tur vt surgat̄: qđ maxie hymn̄ iste p̄sonuit. **H̄i si q̄sc̄ forte dictur ē nū hil̄ itā p̄phetasse mulierem: s̄ deū tantūmō pp̄ter filiū quē p̄cata ip̄e trauit exultanti p̄dicatione laudasse:** **Quid ḡ Ibidem.** sibi vult qđ ait. Arcū potentiu fecit infirmū: et infirmi p̄cincti sūt virtute: pleni panibus mino rati sūt: t esurientes transierūt frā: t steriliſ p̄perit septē: t multa in filiis infirmata ē. Nūqd septē ip̄a peperat: q̄uis steriliſ fuerat. Unicuz habebat qñ ista dicebat: s̄ nec postea septē p̄perit siue sex: quibus septim̄ ēt̄ ip̄e samuel: s̄ tres mares t duas feminas. Deinde in illo ip̄lo cū adhuc nemo regnaret qđ in extremo posuit dat virtute regib; n̄is: t exaltauit cornu ch: istiū: vñ dicebat si ū p̄phetabat. Dicat ḡ ecclē sia xp̄i: ciuitas regis magni: ḡfam plena ple secūda: dicat qđ tanto ante de se p̄phetatū p̄ os hu ius pie matris agnoscit. Confirmatiū ē cor meū in dño: t exaltatiū ē cornu meū in deo meo. **Ce re confirmatiū ē cor: t cornu vere exaltatiū q̄ nō in se: s̄ in dño deo suo.** Dilatatiū ē sup inimicos meos os meū: q̄ t in angustijs p̄ssuraꝝ sermo dei nō ē alligat̄: nec in p̄comib; alligatis. Letata sū inq; in salutari tuo: xp̄s ē ip̄e iesusquez sy meon sicut in euāgeliō legit̄. Genex amplectēs puuli agnoscens magnū: nāc dimittis inquit. **Ib 2****

Liber

dñe seruū tuū in pace: qm̄ viderūt oculi mei salutare tuū. Dicat itaq̄ ecclia: Letata sū i salutari tuo: qm̄ nō ē sanct⁹ sic dñs: t̄ nō est iust⁹ sic de⁹ nr̄: tāq̄ sanct⁹ t̄ sacrificās: t̄ iust⁹ t̄ iustificās: nō est sanct⁹ p̄ter te::: q̄ nemo fit nisi abs

1. Reg. 2. te. Deniq̄ sequit: Holite gloriari supbe: t̄ nos

Gal. 6. lute loq̄ exēlsa: neq̄ exeat magniloquū d̄ ore

vestro: qm̄ de⁹ scīaz dñs ip̄e: t̄ nemo scit qd̄ ip̄e

scit: qm̄ q̄ putat se aliqd̄ eē cū nihil sit: seipm̄ se-

ducit. Hec dicunt aduersarij ciuitatis dei ad

babylonij p̄tinentib⁹: de suavitate p̄sumentib⁹

in se nō in dñio gloriātib⁹: ex quib⁹ sūt etiā car-

nales israelite terrene hierusalē ciues terrige-

ne: q̄ vt dicit apls: ignorātes dei iusticiā i. quaz

dat hoībus de⁹ q̄ solus ē iust⁹: t̄ iustificās: t̄ sua

volentes p̄stiuere. i. velut a se sibi paratā: non

ab illo imptitā: iusticie dei nō sūt s̄biecti. Iraq̄

q̄ supbi se de suo putatē: nō de dei posse plaz-

cere deo: q̄ est deus scientiax: atq̄ ideo t̄ arbit-

ter p̄scientiax: ibi vidēs cogitatiōes hoīm qm̄

vane sūt: si hoīm sūt: t̄ ab illo n̄ sūt. Et p̄parās

inquit adinuentiōes suas. Quas adinuentio-

nes putam⁹: nisi vt supbi cadat: t̄ hūiles surgat

has q̄ ip̄e adinuentiōes exequit dices. Arcus

potentiū infirmat⁹ est: t̄ infirmi p̄cincti s̄t vir-

tute. Infirmatus ē arcus. i. intentio eoꝝ: q̄ taꝝ

potētes sibi vident⁹ vt sine dei dono atq̄ adiu-

torio hūna sufficientia dīna possint iplere man-

data: t̄ p̄cīngun⁹ virtute. quoꝝ interna vox est

Ps. 6. Misericordia mei dñe qm̄ infirmus sū. Plenipani-

bus inq̄ minorati sūt: t̄ esuriētes trāsierūt ter-

ram. Qui sūt intelligēdi pleni panib⁹: nisi ijdē

ip̄i q̄i potētes. i. israelite: quib⁹ credita sūt elo-

quiā dei. Sed in eo populo ancille filij minorati

sūt: q̄ verbo min⁹ qdē latine: bñ tñ exp̄ssum ē:

q̄ ex maiorib⁹ minores faci sūt: q̄ t̄ in ip̄is pa-

nibus: id est diuinis eloquīs que israelite soli

tūc ex omnibus gentibus accepérūt: terrena sa-

piūt. Gentes aut̄ quib⁹ lex illa nō erat data: po-

stea q̄ p̄ nouū testamentū ad eloqua illa venēt

t̄ multū esuriēdo frā trāscit: q̄ in eis nō frena

si celestia sapuerūt. Et h̄. velut quereref causa

1. Reg. 2. cur factū sit. Quia sterilis inquit septē.

t̄ multā in filijs infirmata est. Hic totū qd̄ p̄phe-

tabat eluxit agnoscētibus numer⁹ septenariū q̄

Apoē. 1. est vniuersa ecclie significata p̄fectio. Prop̄

t̄ Johānes apls ad septē scribit ecclias: eo mō

se ostendēs ad vñ plenitudinē scribere. Et in

Proī. 9. proverbijs salomōis h̄ anteā p̄figurās: sapien-

tia inquit edificauit sibi domū: t̄ suffulit colū-

nas septē. Sterilis. n̄. erat in omnibus gentibus

dei ciuitas: anteq̄ iste fet⁹ p̄ quē eā factā secun-

dam cernim⁹ orīre. Cernim⁹ etiam q̄ multā in

filijs erat nūc infirmata hierusalē terrenā; qm̄

quicunq̄ filij libere in ea erāt: virtus erant ei⁹.

Aunc vero ibi quoniā littera est: t̄ spiritus nō

est: amissa virtute infirmata est. **Dñs mortifi-**

cat t̄ viuificat: mortificauit illā que multa erat

in filijs: t̄ viuificauit hanc sterilez que peperit

septē. Q̄uis cōmodius possit intelligi eosdez

viviſſare quos mortificauerit. Id em̄ velut re-

petuit addendo: deducit ad inferos et redu-

cit. Quib⁹ em̄ dicit apostolus. Si mortui estis

cū xp̄o q̄ sursum sunt querite ubi xp̄us est in de-

xtra deī sedens: salubriter vtq̄ mortificans

dño. Quibus adiungit. Que sursum sūt sapi-

tenō q̄ sup terra: vt ip̄i sūt illi qui esuriētes trā-

sierunt terram. Mortui em̄ estis inquit. Ecce

quomō salubriter mortificat deus. Deinde se-

quitur. Et vita vestra abscondita est cū christo

in deo. Ecce quō eosdem ip̄os viuificat de⁹. Sz

nūquid eosdem deduxit ad inferos t̄ reduxit?

Hoc vt rūq̄ tūne cōtrouersia fidelium in illo pon⁹

videt implētū capite scī nostro: cū quo vitam

nōstrā in deo apostolus dixit absconditā. Nam

Roma. 9. qui proprio filio non pepcit: sed pro nobis om̄i

bis t̄ addit̄ em̄: isto mō vtq̄ mortificauit eum.

Et quia resuscitauit eum a mortuis. eundem

rursus viuificauit. Et q̄ in prophētia vox eius

agnoscit: nō derelinquas aliam meā in inferno

Ps. 5. eundē deduxit ad inferos t̄ reduxit. Hac ei⁹ pau-

p̄tate ditati sum⁹. Dñs em̄ paupes facit t̄ ditat

1. Reg. 2. Nā quid hoc sit vt sciamus: qd̄ sequit audiam⁹

Humiliat t̄ exaltat: vtq̄ supbos hūiliat: t̄ hūi-

les exaltat. Qd̄. n̄. alibi legit. Deus supbis res

Jaco. 4. stir: humiliat aut̄ dat ḡfam. hoc tot⁹ h̄ sermo 1. Pe. 5.

hūi⁹: cuius nomē interprtatur gr̄a eius. Jamve-

ro qd̄ adiungit. Suscitat a terra paupez: dñlū

1. Reg. 2. lo melius q̄ de illo intelligo: qui propter nos fa-

ctus est paup cū diues esset vt ei⁹ paupertate si-

cut paulo ante dictū est ditaremur. Jpm̄ em̄ d̄

terra suscitauit tam cito vt caro ei⁹ nō videret

corruptionē. Accillud ab illo alienabo qd̄ ad-

ditū est: t̄ de stercore erigit in opem. Inops q̄p

pe idē ē qd̄ paup. Stere⁹ vero vnde erect⁹ ē re-

ctissime intelligunt p̄secutores iudei: in quoꝝ

nūero cū se dixisset apls ecclisiā p̄secutū. que

Phil. 3. mihi inquit fucrūt lucra: hec propter xp̄m dā-

na esse duxi: nec solū detrimeta: verū etiā ster-

cora existimauit esse: vt xp̄m lucifacerē. Deter-

ra ḡ suscitatus est supra oēs diuites ille paup: t̄

de illo stercore erect⁹ ē supra oēs opulentos il-

le inops: vt sedeat cū potentib⁹ pl̄i quib⁹ ait.

Q̄edebitis sup duodecim sedeo. At sedē glorie

Mat. 19. hereditatē dās eis. Dixerūt eī potētes illi. Ec-

ce nos dimisim⁹ oīa: t̄ secuti sum⁹ te: h̄ vōtū po-

tentissimi voverāt. Sz vñ h̄ eis. n̄. nisi ab illo de q̄

hic continuo dictū est: dans votū youciū. Alios

XVII

quin ex illis eent potentibus. quoꝝ infirma-

I. Reg. 2. tuſ e arc⁹: dāſ inq̄t votū youne nti. Nō em dñō qſq; qcq; ratū youneret: niſi q ab illo acciperet: qd youneret. **Sequit:** Et bñdixit annos iusti vt ea illo ſc̄z ſine fine viuat: cui dictū eſt: t āni tui

Ds. joſ. nō deficiet. Ibi em stant āni: hic aut̄ tranſeunt ūmo peuit: anq̄ em veniat nō ſüt: cū aut̄ venerit nō erūt: qz cū ſuo fine veniūt. Hoꝝ aut̄ duū: id ēdāſ votū youneti: t bñdices ānos iusti. ynū eſt qd facim⁹: alterū qd ſumum⁹: **H**z h alterū deo largitore nō ſumit: niſi cū ipo adiutor e p̄mū il-

I. Reg. 2. lud efficiet: qz nō in virtute potens eſt vir. Dñs infirmū faciet aduersariū ei⁹: illū ſc̄z q homini youenti uider et rēſiſtit: ne valeat implere qd yourit. Pōt ex abiguo greco intelligi t aduersariū ſuū. **L**ū em dñs poſſidere nos cepit: profeſto aduersari⁹ qn̄ ſuerat ipſi ſit: t viceſt anobis ſ nō in virib⁹ n̄fis: qz nō in x̄tute ſua potēs eſt vir. Dñs ḡinfirmū faciet aduersariū ſuum dñs sanct⁹: t vicaſt a sanctis: qz dñs sanctuſan

Eliſe. 9. croꝝ effecit ſc̄tōs. Ac p h nō glorieſt prudēs in prudentia ſua: t nō glorieſt potens in ſua potētia: t nō glorieſt diuīs in diuītis ſuis: ſ in h glorieſt q gloriaſt: itelligere t ſcire dñm: t ſacere iudiſi t iuſtiſi in medio terre. Nō quia ex pte i telligit t ſcīt dñm: q intelligit t ſcīt etiā h a dño ſibi dari: vt intelligat t ſciat dñm. **Quid em ha**

Loꝝ. 4 bes ait apls qd non accepisti: ſi aut̄ t accepisti: qd gloriariſ qſi nō accepiſ. i. qſi a teip̄o tibi ſit vñ gloriariſ. **F**aciat aut̄ iudiſi t iuſtiſi: q reſte viuit. **R**eſte aut̄ viuit: q obtemperat p̄cipiēti deo: t finis p̄cepti. i. ad qd refert p̄ceptum: caritas eſt de corde puro t p̄ſcientia bona: t fide nō ſicta. **P**orro iſta caritas ſic Joānes apls teſtaſt ex deo ē. **F**acere iḡt iudiſi t iuſtiſi ex deo eſt **H**z qd e in medio fre: **N**eqz em nō debēt faceſt iudiſi t iuſtiſi q habitat in extremis terre qz h dixerit: **S**ur gadditū ē in medio fre. **N**ō ſi fi adderef t rm̄mō diceref: facere iudiſi t iuſtiſi: magi h p̄ceptū ad vtroſq; hoſes p̄tinē: t mediterrancos t maritios. **H**z ne qſq; putaret poſt finē vite q in h agit corpe ſupeē tps iudiſi um iuſtiſi qz faciendi: q cū eet in carne nō fecit t ſic diuinū euadi poſſe iudiſi: in medio terre mihi videt dictū: cū qſq; viuit in corpe. **I**n hac quippe vita ſuā terrā qſq; circūfert: quā morieſt echoſe recipit tra ſoſunis resurgentis v̄tq; reditura. **P**roinde in medio fre. i. cū aia noſtra iſto freno claudif corpe: faciendū ē iudiſi t iuſtiſi: q nobis pſit i poſteꝝ qn̄ recipiet qſq; fm ea q p corp⁹ gellit: ſiue bonū ſiue malum. **P**er corpus q̄ppe ibi dixit apls: p tps q vixit in corpe. **N**ō em ſi qſ maligna mente atq; impia cogitatione blaſphemet: neq; id yllis mēbris corpori

opeſt: iō nō erit re uſ: qz id ſi motu corporis gellit

cū hoc p illud tps gellerit: quo gellit t corpus **I**sto mō pgruenter intelligi pōt etiā illud qd i psalmo legit. Deus aut̄ rex nř aī ſecula: opat² **Ds. 73.**

est ſalutē in medio fre: vt dñs iſus accipiat de² nř q est ante ſecula: quia p ipm facta ſunt ſecula: opatus eſt ſalutē nřam in medio terre: cū xbū

caro factū eſt: t freno habitauit in corpe: **Dei. Job. 5.** de poſtea q pphetatuſ eſt in his verbis anne: quō gloriari debeat q gloriaſt: nō in ſe v̄tq; ſ in dño ppter retributioň q in die iudicii fuſra eſt. **D**ñs inq̄t ascendit in celos t tonuit: ipſe ſ. **I. Reg. 2.**

iudicabit extrema terre qz iuſtuſ eſt. **P**roſuſ ordinē tenuit cōfelliōis fideliū. **A**ſcendit em i celū dñs x̄ps t inde ventur⁹ eſt ad viuos t mor

tuos iudicandoſ. **N**ā qz aſcēdit ſicut dicit apo **Ephe. 4.** ſtoliſ nliſ q t deſcendit in iſeriores ptes terre:

Qui deſcendit ip̄e eſt t q aſcēdir ſup oēs celos ut adimpleret oia. **P**er nuſes ſ ſuas tonuit: quas ſpūſ ſancto cū aſcēdiſſet impleuit. **D**eqb⁹

ancille hieruſale. h eſt ingrate vinee cōminat⁹ eſt apd elaiā pphetā: ne pluāt ſup eā imbreſ.

Sic autem dictum eſt: ipſe iudicabit extrema **Eſaie. 5.** terre: ac ſic diceretur: etiam extrema terre **N**ō em alias fre ptes nō iudicabit: q oēs homines pcul dubio iudicabit. **H**z meli⁹ intelligūt extre

ma fre extrema hois: qm̄ nō iudicabunt q̄i me lius vel deterius medio tpe cōmutant̄: h i quebus extremitis inuictus furit q iudicabit. **P**ro

pter qd dictū eſt. **Q**ui pſeuerauerit vſq; i finez **Mat. jo.** hic ſaluſ eſt. **Q**ui ſ ſp̄leuerant ſacit iudicium t iuſtiſi in medio fre: nō damnabilis cū iudicabū tur extrema fre. **E**t dat inquit virtute regibus ſ. **I. Reg. 2.**

nřis ut nō eos iudicando condenat. **V**at eis x̄tutē: qua carnē ſic reges regat: t in illo mūdū q pph̄ eos ſudit ſanguinē vincat. **E**t exaltabit cornu x̄pi ſui. **Q**uo x̄ps exaltabit cornu x̄pi ſui: de q em ſupra dictū ē: dñs aſcendit in celos: t ſtellect⁹ eſt dñs x̄ps: ip̄e ſi hic dr: exaltabit cornu x̄pi ſui. q eſt x̄ps. **T**ps ḡx̄pi ſui cornu exaltabit. i. vñi⁹ cuiuſq; fideliſ ſui ſic iſta ipa in pncipio huius hymni ait. **E**xaltatū eſt cornu meuſ in deo meo. **D**ñs q̄ppe vñctos ei⁹ chrmate. **R**eſte x̄pos poſſum⁹ dicere. qd tñ totū cum ſuo capite corp⁹ vñ⁹ eſt x̄ps. **H**ec anna pphetauit ſamueli ſancti viri mater multumq; laudati. **I**n quo quidē tūc figurata ē mutatio veteri ſacerdotij. t nūc impleta q ſuinfirmita eſt. q mul ta erat in filiis. vt nouū hſet in x̄po ſacerdotiū ſterilis q pepit ſeptē. **La. V.**

Ed hoc euidentius ad ipm h̄ely ſacerdotem missus le qui h̄o dei. cui⁹ quidez nomen taceſt. ſ intelligi officio minifterioſ ſuof ſuinfirmitate ppheta. **S**ic ei ſcri

Liber

I. Reg. 2. p*si* est. **E**t venit h*o* de la d*hely*: t*dixit*. **H**ec dic*d*as. **R**euelans reuelat*s* i*u*z ad dom*u* p*ri*s tui c*u* esse in tra*egypti* serui in domo phara*o*is t*elegi* dom*u* p*ri*s tui ex o*b*s sceptris israel mi*hi* sacerdotio fungi: vt ascenderent ad altare me*u*: t*incenderet* incens*u*: t*portaret* ephoth: t*dedi* dom*u* p*ri*s tui o*s* q*s* ut ignis filio*x* israel in esc*a*. **E**t vt quid res pe*p*existi in incens*u* me*u*: t*in sacrificiu* me*u* impudenti oculo: t*glorifica* sti filios tuos sup me. b*ni*dicere p*mitias* o*s* sa*c*rificij in israel in c*o*spectu meo? **P**rop*ri* h*o* hec dic*d*is de*israel*. **D**ixi. dom*t*ua t*dom*⁹ pat*r* tui tr*asibut* cor*a* me v*sc* in etern*u*. **E**t n*u*c hec dicit*d*is **A**equa*q*: s*glorificates* me glorifica*bo*: t*q* sign*it* me sp*er*net. **E**cce dies veni*u*: t*ex* terminab*o* sem*e* tu*u*: t*sem*⁹ dom*u* p*ri*s tui: t*n* erit tibi senior*o* in domo mea o*b*us die*b*? t*viz* ex*terminabo* tibi ab altari meo vt defici*at* oculi ei*o*: t*desfluat* aia ei*o*. **E**cce dies q*p*nu*ciati* s*u*i*a* vener*u*. **N**ull*o* sacerdos *fm* ordin*e* aar*o*. **E**t q*cunq* ex ei*o* genere e*h*o c*u*vi*de* sacrifici*x* piano*x* toto orbe pollere: s*ibi* at honor*e* ill*u* magn*u* e*c*stract*u*: defici*u* ocli ei*o*: t*desfluit* aia ei*o* tabe meroris. **P**roprie aut*e* ad huius dom*u* h*ely* cui hec dicebant q*d* sequ*it* p*tin*er. **E**t o*s* q*super*it dom*u* tue occidet in gla*dio* vi*ro**x*. **E**t h*o* tibi sign*u* q*d* veniet sup duos filios tuos oph*ni* t*phinees*. **D**ie v*no* mori*et* amo*b*. **H**oc g*signu* fact*u* e*mutandi* sacerdot*u* de domo h*ui*? q*signo* significati*o* e*mutandu* sacerdot*u* dom*u* aaron. **M**ors q*pp*e filio*x* h*ui* significauit morte n*o* homin*u* s*ipius* sacerdot*u* de fili*s* aaron. **O**d a*ut* sequ*it*: ad ill*u* i*st* p*tin*er sacerdot*e* cuius figur*a* gess*it* hu*ic* succedendo samuel. **P**roinde q*sequunt*: de x*po* i*esu* nou*i* testam*en*do sacerdote dicunt*o*. **E**t fuscitab*o* mi*hi* sacerdot*e* fidel*c*: q*oia* q*i* corde meo t*q* i*aia* **I**biden*m* eas*ur* faciat: t*edificabo* ei*o* dom*u* fidele: ip*a* e*eterna* t*supna* hierusal*e*. **E**t tr*asibut* in*q* cor*a* x*po* meo o*b*us die*b*. **T**rasibut d*ixit* couersatur*o*: sic sup*ius* dixerat de domo aaron. **D**ixi: dom*u* tua t*dom*⁹ p*ri*s tui tr*asibut* cor*a* me in et*u*. **O**d a*ut* a*it*: cor*a* x*po* meo tr*asibut*; d*ip* a*mo* v*tiq* intelligend*u* e*n*: n*o* de illo sacerdote q*exp*: i*pc* mediator ar*o* saluator*o*. **D**om*u* ergo ei*o* cor*a* illo tr*asibut*. **P**ot*t* t*transibit* intellig*u* de morte ad vit*a*: o*b*us die*b* quib*o* pag*it* v*sc* i*fin* seculi h*ui* i*sta* mortal*is*. **O**d a*ut* a*it* de*o* qui oia q*in* corde meo: t*q* in aia mea s*u*i*f*aci*at*: n*o* arbitremur h*fe* aliam de*u* c*u* sit: z*di*ro*z* ap*ie*: sed ita hoc de*o* tropice n*o* p*pr*ie*o*z: sic man*u* t*pe* des: et alia corporis m*ebra*. **E**t ne *fm* hoc credat h*o* in carnis h*ui* effigie fact*u*: ad imagin*e* d*is*: ad d*uf* t*ale* q*s* v*tiq* n*o* h*zbh*: t*dicis* de*o*: sub v*m*: **P**om*6*. **b**bra alar*u* tua*x* pre*ge* me: vt intelligat*o* om*ies* de illa ineffabili natura: n*o* p*pr*u*s* s*tr*anslat*is* re*ru* vocabul*is* i*sta* dici. **O**d x*o* adiung*it*: t*enit* q*super*it in domo tua veniet adorare ei*o*: n*o* p*pc*l. **R**eg. 2.

Ibiden*m*. **I** Reg. 2. **E**t q*oia* q*in* corde meo t*q* i*aia* **I**biden*m* dies veni*u*: t*ex* terminab*o* sem*e* tu*u*: t*sem*⁹ dom*u* p*ri*s tui: t*n* erit tibi senior*o* in domo mea o*b*us die*b*? t*viz* ex*terminabo* tibi ab altari meo vt defici*at* oculi ei*o*: t*desfluat* aia ei*o*. **E**cce dies q*p*nu*ciati* s*u*i*a* vener*u*. **N**ull*o* sacerdos *fm* ordin*e* aar*o*. **E**t q*cunq* ex ei*o* genere e*h*o c*u*vi*de* sacrifici*x* piano*x* toto orbe pollere: s*ibi* at honor*e* ill*u* magn*u* e*c*stract*u*: defici*u* ocli ei*o*: t*desfluit* aia ei*o* tabe meroris. **P**roprie aut*e* ad huius dom*u* h*ely* cui hec dicebant q*d* sequ*it* p*tin*er. **E**t o*s* q*super*it dom*u* tue occidet in gla*dio* vi*ro**x*. **E**t h*o* tibi sign*u* q*d* veniet sup duos filios tuos oph*ni* t*phinees*. **D**ie v*no* mori*et* amo*b*. **H**oc g*signu* fact*u* e*mutandi* sacerdot*u* de domo h*ui*? q*signo* significati*o* e*mutandu* sacerdot*u* dom*u* aaron. **M**ors q*pp*e filio*x* h*ui* significauit morte n*o* homin*u* s*ipius* sacerdot*u* de fili*s* aaron. **O**d a*ut* sequ*it*: ad ill*u* i*st* p*tin*er sacerdot*e* cuius figur*a* gess*it* hu*ic* succedendo samuel. **P**roinde q*sequunt*: de x*po* i*esu* nou*i* testam*en*do sacerdote dicunt*o*. **E**t fuscitab*o* mi*hi* sacerdot*e* fidel*c*: q*oia* q*i* corde meo t*q* i*aia* **I**biden*m* meas*ur* faciat: t*edificabo* ei*o* dom*u* fidele: ip*a* e*eterna* t*supna* hierusal*e*. **E**t tr*asibut* in*q* cor*a* x*po* meo o*b*us die*b*. **T**rasibut d*ixit* couersatur*o*: sic sup*ius* dixerat de domo aaron. **D**ixi: dom*u* tua t*dom*⁹ p*ri*s tui tr*asibut* cor*a* me in et*u*. **O**d a*ut* a*it*: cor*a* x*po* meo tr*asibut*; d*ip* a*mo* v*tiq* intelligend*u* e*n*: n*o* de illo sacerdote q*exp*: i*pc* mediator ar*o* saluator*o*. **D**om*u* ergo ei*o* cor*a* illo tr*asibut*. **P**ot*t* t*transibit* intellig*u* de morte ad vit*a*: o*b*us die*b* quib*o* pag*it* v*sc* i*fin* seculi h*ui* i*sta* mortal*is*. **O**d a*ut* a*it* de*o* qui oia q*in* corde meo: t*q* in aia mea s*u*i*f*aci*at*: n*o* arbitremur h*fe* aliam de*u* c*u* sit: z*di*ro*z* ap*ie*: sed ita hoc de*o* tropice n*o* p*pr*ie*o*z: sic man*u* t*pe* des: et alia corporis m*ebra*. **E**t ne *fm* hoc credat h*o* in carnis h*ui* effigie fact*u*: ad imagin*e* d*is*: ad d*uf* t*ale* q*s* v*tiq* n*o* h*zbh*: t*dicis* de*o*: sub v*m*: **P**om*6*. **b**bra alar*u* tua*x* pre*ge* me: vt intelligat*o* om*ies* de illa ineffabili natura: n*o* p*pr*u*s* s*tr*anslat*is* re*ru* vocabul*is* i*sta* dici. **O**d x*o* adiung*it*: t*enit* q*super*it in domo tua veniet adorare ei*o*: n*o* p*pc*l. **R**eg. 2.

2. Re*s*. **t**e*dictu* est p*pp*het*a*. **N**on fuer*u*t postea sacerdotes ex genere aaron: sic sadoch t*abiathar* regnate dauid: t*alij* deinceps: a*isq* t*ps* venire*u*: q*ista* q*de* sacerdotio mutando tanto a*si* p*dicta* s*u*i*rt*: effici p*xpm* optebat. **Q**uis at*n*u*c* fideli oculo*h* intuens n*o* videat esse c*o*plata: q*n* quidem null*u* tabernacul*u*: null*u* templ*u*: null*u* altare null*u* sacrificiu*u*: t*ideo* nec null*u* sacerdos rem*ai* sit iudeis quib*o*: vt de semine aaron ordinare*u* i*dei* fuer*u*t lege mandat*u*. **O**d t*hic* c*o*m*emorat* u*est* illo dic*cete* p*ppha*. **H**ec dicit*d*is de*israel*: d*ixi*: dom*t*ua t*dom*⁹ p*ri*s tui tr*asibut* cor*a* me: v*sc* in etern*u*. **E**t n*u*c dicit*d*is. **A**equa*q*: s*glorificates* me glorificabo: t*q* me sign*it* sp*er*netur. **O**d em*oi* at*dom*⁹ p*ri*s ei*o*: n*o* eu*de* p*xpo* p*fe* dicere; s*de* illo aaron q*p*mi*s* sacerdos *fm* institut*u*

tus de cui*o* p*genie* ceterise*q*ren*u*: sup*iora* des*monstrat* v*bi* air*u*. **R**euelatus s*u* ad dom*u* p*ri*s **I**bide*m*: t*u* c*u* e*cent* in terra egypt*ia* serui in domo phara*o*is t*elegi* dom*u* p*ri*s t*u* ex o*b*ibus sceptris israel mi*hi* sacerdotio fungi. **Q**uis pater fuit h*ui* in illa egypt*ia* seruitute: v*n* c*u* liberati suis sent electus *ad* sacerdotiu*m*: n*o* aar*o*. **D**ehu*ius* g*stirpe* isto loco dixit futu*x* suis: vt n*o* es*sent* v*lteri* sacerdotes. **O**d i*ā* videm*u* implet*u*. **V**igilet fides: p*sto* s*u*i*rt* res: cern*u*nt: tenen*u*: et videre volent*u* oculis ingerun*u*. **E**cce inquit **I**bide*m*: dies veni*u*: t*ex* terminab*o* sem*e* tu*u*: t*sem*⁹ dom*u* p*ri*s tui: t*n* erit tibi senior*o* in domo mea o*b*us die*b*? t*viz* ex*terminabo* tibi ab altari meo vt defici*at* oculi ei*o*: t*desfluat* aia ei*o*. **E**cce dies q*p*nu*ciati* s*u*i*a* vener*u*. **N**ull*o* sacerdos *fm* ordin*e* aar*o*. **E**t q*cunq* ex ei*o* genere e*h*o c*u*vi*de* sacrifici*x* piano*x* toto orbe pollere: s*ibi* at*honor**e* ill*u* magn*u* e*c*stract*u*: defici*u* ocli ei*o*: t*desfluit* aia ei*o* tabe meroris. **P**roprie aut*e* ad huius dom*u* h*ely* cui hec dicebant q*d* sequ*it* p*tin*er. **E**t o*s* q*super*it dom*u* tue occidet in gla*dio* vi*ro**x*. **E**t h*o* tibi sign*u* q*d* veniet sup duos filios tuos oph*ni* t*phinees*. **D**ie v*no* mori*et* amo*b*. **H**oc g*signu* fact*u* e*mutandi* sacerdot*u* de domo h*ui*? q*signo* significati*o* e*mutandu* sacerdot*u* dom*u* aaron. **M**ors q*pp*e filio*x* h*ui* significauit morte n*o* homin*u* s*ipius* sacerdot*u* de fili*s* aaron. **O**d a*ut* sequ*it*: ad ill*u* i*st* p*tin*er sacerdot*e* cuius figur*a* gess*it* hu*ic* succedendo samuel. **P**roinde q*sequunt*: de x*po* i*esu* nou*i* testam*en*do sacerdote dicunt*o*. **E**t fuscitab*o* mi*hi* sacerdot*e* fidel*c*: q*oia* q*i* corde meo t*q* i*aia* **I**biden*m* me*as*ur*u* faciat: t*edificabo* ei*o* dom*u* fidele: ip*a* e*eterna* t*supna* hierusal*e*. **E**t tr*asibut* in*q* cor*a* x*po* meo o*b*us die*b*. **T**rasibut d*ixit* couersatur*o*: sic sup*ius* dixerat de domo aaron. **D**ixi: dom*u* tua t*dom*⁹ p*ri*s tui tr*asibut* cor*a* me in et*u*. **O**d a*ut* a*it*: cor*a* x*po* meo tr*asibut*; d*ip* a*mo* v*tiq* intelligend*u* e*n*: n*o* de illo sacerdote q*exp*: i*pc* mediator ar*o* saluator*o*. **D**om*u* ergo ei*o* cor*a* illo tr*asibut*. **P**ot*t* t*transibit* intellig*u* de morte ad vit*a*: o*b*us die*b* quib*o* pag*it* v*sc* i*fin* seculi h*ui* i*sta* mortal*is*. **O**d a*ut* a*it* de*o* qui oia q*in* corde meo: t*q* in aia mea s*u*i*f*aci*at*: n*o* arbitremur h*fe* aliam de*u* c*u* sit: z*di*ro*z* ap*ie*: sed ita hoc de*o* tropice n*o* p*pr*ie*o*z: sic man*u* t*pe* des: et alia corporis m*ebra*. **E**t ne *fm* hoc credat h*o* in carnis h*ui* effigie fact*u*: ad imagin*e* d*is*: ad d*uf* t*ale* q*s* v*tiq* n*o* h*zbh*: t*dicis* de*o*: sub v*m*: **P**om*6*. **b**bra alar*u* tua*x* pre*ge* me: vt intelligat*o* om*ies* de illa ineffabili natura: n*o* p*pr*u*s* s*tr*anslat*is* re*ru* vocabul*is* i*sta* dici. **O**d x*o* adiung*it*: t*enit* q*super*it in domo tua veniet adorare ei*o*: n*o* p*pc*l. **R**eg. 2.

XVII

de domo dicit huius hely: si illis aaron: de qua vobis ad aduentum iesu christi homines remanserunt: quod genere etiam nunc vobis non desunt. Nam de illa domo huius hely iam supradictum erat: et omnis qui supererit dominus tue decidet in gladio viroꝝ. Quomodo ergo dicere potuit: et erit qui supererit in domo tua veniet adorare eum: si illud est verum quod ultore gladio nem inde supererit: nisi quod illos inrelligi voluit qui pertinuerunt ad stirpem: sed illius totius sacerdotum famam ordinem aaron: Ergo si de illis est praedestinatis reliquiis de quibus alius propheta dixit. Reliquie salutis sicut: vobis apostoli: sic ergo inquit: et in hoc tempore reliqua per electionem gratiae salutis facte sunt: quod in talibus reliquiis bene intelligitur et de quod dictum est: qui supererit in domo tua: profecto credit in christum: sicut ceteris apostolis: ex ipsa gente plurimi crediderunt neque nunc desunt: qui licet rarissime tamen credunt: et in multis in eo quod hic iste homo deus: et in uno secundum adiunxit: veniet adorare ei obolo argenti: cui adorare nisi illi summo sacerdoti: qui et deus est. Neque enim in illo sacerdotio famam ordinem aaron: ad hoc veniebant homines ad templum vel altare dei: ut sacerdotem adorarent. Quid est autem quod ait obolo argenti: nisi breuitate verbi fidei de quo commemorat apostolus dicitur: verbuz consumans et breuians faciet dominus super terram. Argentum autem pro eloquio ponit psalmus testis est: ubi canit. Eloquia domini eloquia casta: argentum igne examinatum. Quid ergo dicit iste: qui venit adorare sacerdotem dei et sacerdotem deo? Iacta me in premum sacerdotum tuum: manducare panem. Nolo in patrum meorum collocari honore qui nullus est: iacta me in premum sacerdotum tuum. Elegi enim abiecrus esse in domo domini: qualemque et quantulum cunum membrum esse cupio sacerdotum tuum. Sacerdotium quippe hic ipsum plebem dicit: cuius plebis ille sacerdos est mediator dei et hominum homo Christus iesus. Lui plebi dic apostolus petrus. Plebs sancta: regale sacerdotium. Quoniam non nulli sacrificij tuis sint interpretati non sacerdotum tuum quod uibiliorius eundem significat populum Christum. Unde dicit apostolus paulus. Unus panis unus corpus multi sumus. Et iterum. Exhibebitis inquit corpora vestra hostiam vivam. Quod ergo addidit manducare panem: etiam ipsum sacrificium genus eleganter expressit. De quo dicit sacerdos ipse: Panis quem ego dedero caro mea est: pro seculi vita: ipsum est sacrificium non famam ordinem aaron: sed secundum ordinem melchisedech: qui legit intelligat. Brevis itaque est ista confessio: et salubriter humilis quia deus. Iacta me in premum sacerdotum tuum: manducare panem: ipse est obolus argenti: quia et breue est: et eloquium domini est habitationis in corde credentis. Quia non dixerat super

dedit se domui aaron cibos de victimis veteris testamenti ubi ait. Dedi domui patris tui Ibidem. oia quae sunt filiorum israel in escā. Illeque fuerat sacrifice iudeorum: id hic dixit manducare pane: quod enim nouo testamento sacrificium christiano. La. VI

Ulmus igitur latitudine punctionata sunt: quae sunt manifestatio clarescunt non frustra tamen moueri quippe potest ac dicer. Quod probandum prouenire oia quae in libris illis vertuta predicta sunt: si bipinni quod ibi diuinus dicitur. Domus tua et domus prius tui transibunt coram me in i. Reg. 2.

et nū: effectum habere non potuit: quoniam videm illud sacerdotium fuisse mutatum: et quod illi domui permisum est: nec sperari aliquam copiendum: quod illud quod ei reprobato mutatoque succedit: huius potius predicatur etiam. Hoc quod dicit non dum intelligit: aut non recolit etiam ipsum famam ordinem aaron sacerdotium: transversum brachii futuri eterni sacerdotij constitutum: ac per hoc quando ei eternitas permissa est: non ipso umbra ac figure: sed ei quod ipsam adumbrat figurabaturque permisum est. Sed ne putaret ipso umbra mensura: non etiam mensura ratio eius debuit probari. Regnum quod isto modo etiam saulis ipso quod certe reprobatur atque rejectum est futuri regni erat umbra in eternitate mensura. Oleum quippe illud quod vincitur est: et ab eo chrismate Christus est dictum: mystice accipiendo et magnum sacramentum interligendum est: quod in eorum veneratum est ipse dauid: ut precioso corde pauit auerterit quoniam in tenebroso occultatus antro: qui etiam saul virgine intrauerat necessitate nature: exigua preticula vestis eius retrofusus latenter abscondit ut huiusmodi ostendat: quod ei perperit cum posset occidere atque ita suspitione de alio eius quia secundum dauid putabas inimicum suum vehementer persequens auferret. Ne itaque recte tam sacra in saule violati: quod vel in dumentum eius sicut attrahit extimuit. Ita enim scriptum est. Et percussus est. i. Reg. 24.

sicut cor dauid super eum: quia abstulit pennulum chlamydis eius. Ut igitur qui cum illo erat et uita sua tradidit interimeret suadabant. Non mihi inquit perstringat a deo si fecero hoc verbū domino meo Christo domino: inferre manū meā super eum: quia Christus domini est. Huic ergo umbre futuri non propter ipsaz: sed propter illud quod figurabat tam ueneratio exhibebat. Unde et illud quod ait saul Samuel. Num non seruasti mandatum meum quod mandauit tibi dominus: quemadmodum nunc parauerat dominus regnum tuum usque in eternum super israel: et nunc regnum tuum non stabit tibi: et queret dominus nunc sibi hominem famam suum: et mandabit ei dominus esse in principem super populum suum: quia non custodisti que mandauit tibi dominus: non sic accipiendum est: ac si ipsum saulem deus in eternum proparauerit regnaturum et hoc postea holuerit seruare peccati: neque enim

Liber

eū peccatū eē nesciebat: s̄ p̄parauerat regnū eius: i quo figura regni ēē eterni. Hō addidit.

Ibidem. Et nūc regnū tuū nō stabit tibi. Stetit ḡ et stabit: qd̄ in illo significatū ē: s̄ n̄ huic stabit: qz nō ī eternū ip̄e fuerat regnatur: nec p̄genies ei⁹ vt saltē p̄ posteros altero alterisuccedēte vide ref̄ impleri qd̄ dictū ēī eternū. Et quereret inq̄t

Ibidem. dñs sibi hoīem: siue dauid: siue ip̄m mediatorē significās testamenti noui q̄ figurabat in chris- mate. etiā q̄ vnc̄t̄ ē ip̄e dauid t̄ progenies eius. Hō aut̄ q̄i nesciat vbi sit: ita de sibi hoīem q̄rit s̄ phoiez more hoīm loquit̄: q̄ t̄ sic loq̄ndo nos querit. Hō solū em̄ deo patriverūt̄ ī ip̄i q̄vni genito ei⁹ q̄ venit q̄rere qd̄ perierat: v̄sq̄ adeo iā eram⁹ noti: vt in ip̄o c̄scm̄ electionē p̄stitutiōnē mūdi. Queret sibi ḡ dixit pro eo: ac si dice- ret: quē suū esse iā nouit: sibi esse familiare alij̄ ostendet. Unū in latina lingua hoc verbuz. s̄ q̄rit accipit p̄positionez: t̄ acq̄rit dicit̄: qd̄ satis a pertū est qd̄ significet. Qd̄ t̄ sine additamēto p̄positiōis querere intelligat acq̄re re: ex quo lucra vocant̄ t̄ questus. **¶ La. VII.**

r Ursus peccauit saul p̄inobedientiā: et rursus samuel ait illi in verbo dñi: Quia

J. Reg. 15 spreuisti verbū dñi: spreuit te dñs vt nō sis rex sup israel. Et rursus pro eodē p̄ctō cū id cōfite- ref̄ saul: t̄ veniā p̄caref̄ rogaret̄ samuelez vt reuertere f̄ cū illo ad placandū dñi: si reuertar inq̄t̄ tecū qz spreuisti verbū dñi. t̄ spreuit te do- min⁹ n̄ sis rex sup israel. Et querit samuel fa- ciez suā vt abiret: t̄ tenuit saul pennulā diplo- dis ei⁹: t̄ dirupit eā: t̄ dixit ad eū samuel. Diru- pit dñs regnū israel de manu tua hodie: et da- bit proximo tuo bono sup te: t̄ diuīt̄ israel in duo: t̄ nō quereret neq̄ penitebit̄ eū: qm̄ nō ē sic hō vt p̄citeat eū: ip̄e minaf̄ t̄ ḡmanet̄. Iste cui d̄r̄ spreuit te dñs vt nō sis rex sup israel: t̄ diru- pit dñs regnū ab israel de manu tua hodie qua draginta ānos regnauit sup israel: tāto sc̄ spa- cio t̄pis: qnto t̄ ip̄e dauid: t̄ audiuit hoc p̄mo tē pore regni sui: vt intelligam⁹ ideo dictū: qz nul- lus d̄stirpeei⁹ fuerat regnatur: t̄ respiciamus ad stirpē dauid: vñ exor⁹ ē fm̄ carnē mediator dei t̄ hoīm hō xps iesus. Hō aut̄ h̄z sc̄ptura qd̄ plerisq; latī codicibus legit̄. Dirupet dñs re- gnū israel de manu tua: s̄ sic a nobis positiū est i- uentū in grecis: dirupit dñs regnū ab israel de manu tua: vt intelligat̄ de manu tua qd̄ ē ab is- rael. Populi ḡ israel p̄sonaz figurate gerebat hō iste: q̄ populus regnū fuerat amissur⁹: xpo iesu dñs n̄fo p̄ nouū testamentū nō carnaliter. s̄ spiritualiter regnaturo. De q̄ cū d̄r̄. Erdabit il- lud proximo tuo: ad carnis cognationē id referet. Ex israel c̄m xps fm̄ carnē: vñ t̄ saul. Qd̄ vero

additū est: bono sup te: p̄t̄ quidē intelligi meli- ori te. Nā t̄ quidā sic sūt̄ interpretati: s̄ melius sic accipit: bono sup te: vt qz ille bon⁹ est. t̄o sit sup te: iuxta illud aliud propheticū. Donec ponā **Dō. 109.**

oēs inimicos tuos sub pedibus tuis. In quib⁹ est t̄ israel: cui suo p̄secutori regnū abstulit xps.

Quis fuerit illic t̄ israel in quo dolus nō erat. quoddā quasi frumentū illaz paleaz. Nā v̄t̄qz inde crāt̄ apli: inde tot martyres: quoq; prior ē stephanus. inde tot eccl̄sie: q̄s apl̄us paulus cōm̄orat in p̄uersione eius magnificātes deſi. De qua re n̄ dubito intelligendū esse qd̄ sequi- tur. Et diuīdet̄ israel in duo: i israel sc̄z inimicū xpi t̄ israel adherentē xpo: in israel ad ancillaz; t̄ israel ad liberā pt̄inentē. Nā ista duo genera p̄mū simul erant velut abrāā adhuc adhereret ancille: donec sterilis p̄ dei grām fecū data clā- mareret. Eiye ancillā t̄ filiū ei⁹. Propter p̄ct̄ **Gene. 25** quidē salomonis regnante filio eius roboā: sci 3. **Re. 12.** mus israel in duo fuisse diuīt̄ atq; ita p̄seueras se habentib⁹ singulis p̄tibus reges suos: donec illa gens tota a chaldeis esset ingenti vastatio- ne subuersa atq; translata. H̄z hoc quid ad sau- lem: cuz si tale aliquid cōmutandum esset ipsi dauid fuerit potius cōm̄inandum: cuius erat filius salomon? Postremo nunc inter se gens hebreā diuīsa nō est: sed indifferēter in eiusdez erroris societate dispersa p̄ terras. Diuīsso xō illa quā deus sub p̄sona saulīs: illius regni t̄ po- puli figurā gerēt̄: eidem regno populoq; mi- nat̄ est: eterna atq; immutabilis significata est phoc qd̄ adiunctū est. Et nō cōuerteſt̄ neq; pc- nitebit eū: qm̄ nō est sicut hō vt peniteat eum. Ip̄e minatur t̄ ḡmanet̄: id est hō minaf̄ t̄ nō p̄ manet̄. Hō aut̄ deus quē nō penitet sicut homi- nem. Ubi em̄ legit̄ qd̄ peniteat eū mutatio re- rum significat̄: immutabili p̄scientia manente diuina. Ubi ergo non penitere dicif̄: nō muta- re intelligitur. Proorsus insolubilē videm⁹ per hec verba prolatā diuīnit̄ fuisse sententiā: de ista diuīsione populi israel t̄ oīno p̄petuā. Qui cuq; em̄ ad xpm̄ transferūt̄ vel trāsferūt̄ vt̄ tran- sibunt inde: erant inde fm̄ dei prescientiam nō fm̄ generis humani vnam eandemq; naturā. Proorsus quicūq; ex israelitis adherentes chri- sto perseuerant in illo: nūquā erūt cū eis israe- litis qui eius inimici v̄sq̄ in finē vite huius esse persistunt: sed in diuīsione que hic p̄nunciata est perpetuo manebūt̄. **Bibl. c̄m p̄: c̄dest testa-**

mentum verus de monte syna in se rūtū ge- nerans nisi quia testimoniu⁹ q̄hib̄ et testimoniō nouo. Altoquin q̄ diuilegitur moyses: velamē 2. **Lop. 3** super corda eorum positum est. Cū aut̄ quisq; inde transferit ed chāstū: auferetur yetamē

XVII

Trāseuntū q̄ ip̄e int̄ctio īp̄a mutat de yetē ad nouū: vt nō iā q̄sq̄ intendat accipe carnalez s̄ spiritualē felicitatez. **Drops** qd̄ ip̄e magn⁹ pp̄ha samuel aīq̄ vniuersit̄ regēz saul: qn̄ exclamauit ad dñm pro israel: t̄ exaudiuit eū: t̄ cū offerret holocaustū accedētib⁹ alienigēcis ad pugnā cōtra pl̄m dei: tonuit dñs sup eos t̄ pfusi sūt: t̄ of fendeſt corā israel atq̄ supati sūt: assumpſit laſpidē vnu t̄ statuit illū inter masphat nouā t̄ vtereſz: t̄ vocauit nomen ei⁹ abnezer: qd̄ ē latine lapis adiutorij t̄ dixit **Uſq̄ huc adiuuit nos do min⁹.** **Masphat interpr̄at int̄entio:** Lapis ille adiutorij medietas c̄ saluatoris. p̄ quā transi dum est a masphat yetere ad nouā. ī ab int̄ctio ne qua expectabaf in carnali regno beatitudo falsa carnalis: ad intentionē qua ḡ nouū testa mentū expectat in regno celoz beatitudo ve rissima spiritualis: qua qm̄ nihil est meli⁹: hucusq̄ adiuuat de⁹.

La. VIII.

i Am nūc video esse monstrandū: qd̄ ip̄si dauid q̄ sauli succellit in regnū: cul⁹ mu ratōe finalis illa mutatio figurata est, pp̄f quā diuinit⁹ cūcta dicta: cūcta sc̄ptā sūr: deus pro miserit: qd̄ ad rem de qua agim⁹ p̄tinet. **Cuz re gi** dauid multa prosp̄a prouenissent: cogitatil facere deo domū templū illud sc̄z excellentissime diffamarū: qd̄ a rege salomone filio eius po stea fabricatū est. **Hoc** eo cogitāte: factū est yver bū dñi ad nathan prop̄ham: qd̄ perferret ad regem. **Ebi** cū de⁹ dixisset: qd̄ nō ab ip̄o dauid si bieſtificareſt dom⁹: neq̄ p̄ tñ tps se mandasse cuiq̄ in populo suo vt ſibi fieret dom⁹ cedrina: t̄ nūc inq̄t hec dices ſeruo meo dauid: hec dicit dñs oipotens. **Accepite de ouili ouiuū vt** esſes in duceſ sup populu mēu israel: t̄ era recū in oibus quib⁹ ingrediebaris: t̄ exterminaui omes inimicos tuos a facie tua: t̄ feci te nomiſatū ſm nomen magnoz q̄ sūt sup terrā. **Et** ponā locū populo meo israel: t̄ plantabo illū: t̄ in habita bit ſeorsū: t̄ nō ſollicit⁹ erit vltra: t̄ nō apponet fili⁹ iniquitatib⁹ hūiliare cū: ſic ab initio a dieb⁹ q̄bus ſitui iudices sup populu mēu israel: t̄ re quiem tibi dabo ab oibus inimicis tuis: t̄ nūci aut̄ tibi dñs qm̄ domū edificabis ip̄i. **Et** erit cū impletifuerint dies tui: dormies cū p̄rib⁹ tuis: t̄ ſuſcitabo ſemen tuū post te: q̄ erit d̄ vêtre tuo t̄ preparabo regnū ei⁹: hic edificabit mihi domū noi meo: t̄ dirigā thronū illī vſq̄ in eſnuſ. **Ego** ero illi in patrē: t̄ ipſe erit mihi in filiū. **Et** ſi venerit iniquitas ei⁹ redarguā illū in virga vi roz: t̄ in tactib⁹ filioz hoim̄. misericordia autē meā nō amoueā ab eo ſic amouia qb⁹ amouia ſa ciē mēa: t̄ fidel erit dom⁹ ei⁹: t̄ regnū ei⁹ erit vſq̄ in eternū corā me: t̄ thron⁹ ei⁹ erit erect⁹ vſ

q̄ in eternū. **Hac** ḡ tā grandē promiſſiōe q̄ pu tat in ſalomon ſuſſe completa multum errat. **Attendit** enī qd̄ dictū ē: **Hic** edificabit mihi domū: qm̄ ſalomon templū illud nobile ſtruxit: t̄ nō attendit: fideliſ erit dom⁹ ei⁹: t̄ regnū ei⁹ vſq̄ in eſnuſ corā me. **Attēdat** ḡ t̄ aspiciat ſalo monis domū plēna mulierib⁹ alienigenis cole tib⁹ deos falſos: t̄ ip̄m ab eis regē aliquā ſapiētē in eādē idolatriā ſeductū atq̄ deiectū: t̄ nō au deat existimare deū vel hoc pm̄iſſe mēdaciſter vel talē ſalomone domūq̄ ei⁹ futurā nō potuſſe pſcire. **Nō** hinc aut̄ deberem⁹ ambigere: nec ſi nō in xp̄o dñio nō: q̄ fact⁹ ē ex ſemie dauid in carni: iā viderem⁹ iſta ſc̄pti: ne vane atq̄ in anir bic alii aliquē regram⁹: ſic carnales iudei. **Hā** t̄ ip̄i vſq̄ adeo filiū quē loco iſto reḡ dauid pm̄iſſum legūt: itelligūt nō fuſſe ſalomone vt eo q̄ pm̄iſſus ē tāta iā manifestatiōe declarato adhuc mirabilē cecitate alium ſperare ſe dicat. **Facta** ē qdē nō ſuila imago rei future ei⁹ iā in ſalomone: in eo qd̄ tēplū edificauit: t̄ pacē habu it ſm nomē ſuū: ſalomon q̄pp̄ pacific⁹ ē latine: t̄ in exordio regni ſuī mirabilē laudabilis fuit: ſeadē ſua pſona p̄ vmbā futuri p̄nūciabat etiā ip̄e xp̄i xp̄m dñm nō exhibebat. **Vñ** qdaz de illo ita ſc̄ptā ſunt: qſi de ip̄o ita p̄dicta ſint: dū ſc̄ptura ſc̄ā etiā reb⁹ gesti, p̄phetās: qdāmō i eo figurā delineat futuroz. **Nā** p̄ter libros diuine historie ybi regnasse narrat: psalm⁹ etiā. lxxi. de uſiudiciū tuuž: titulo nois ei⁹ in ſcript⁹ ē. **In** q̄ tā multa dicunt q̄ oīno ciōuenire nō p̄nt: dño aut̄ xp̄o aptillima pſpicuitate cōueniūt: vt eu dentiſt apparet: q̄ i illo figura q̄lisciūq̄ adum brata ſit: in iſto aut̄ ip̄a veritas pſentata. **Notū** ē em̄ qd̄ terminis regnū cōcluſum fuerat ſalomoniſ: t̄ tñ i eo psalmo legit: vt alia taceā. **Do** **Ibidem.** minabif a mari vſq̄ ad mare: t̄ a flumine vſq̄ ad terminos ſibis terre. **Quod** in christo vi demus impleri: a flumine quippe dñandi ſum pſit exordiū: ybi baptizat̄ a iohāne eo moſtrante cepit agnoscia diſcipulis: qui eū nō ſolū ma gistrum: verū etiam dñm appellauerunt. **Rec** ob aliud viuente adhuc patre ſuo dauid regna re ſalomon cepit: quod nulli eorū regum contigit: niſi vt hinc quoq̄ ſatis eluceat nō eſſe ip̄m quem prophetia iſta preſignat: que ad eius pa trem loquit̄ dicens. **Et** erit cū impleti fuerint di es tui: t̄ dormies cum patribus tuis ſuſcitabo ſemen tuū post te qui erit de ventre tuo: t̄ p̄parabo regnum illī. **Quō** ergo propter id qd̄ ſequit̄: hic edificabit mihi domū: iſte ſalomon putabif p̄phetat⁹: t̄ non poti⁹ p̄pter id qd̄ p̄ce dit: cū iſpleti fuerint dies tui: t̄ dormies cum patribus tuis: ſuſcitabo ſemē tuū post te: alius pa

2. Reg. 7

Liber

ciscus intelligit eē pmissus: qd nō aī sic iste: sed post mortē dāvid pñūciat' ē suscitand': Quālī bet em̄ lōgo in pñōtō tpe ielus xp̄s venerit: p culdubio post mortē regis dāvid: cui sic est pro missus eū venire optebat: q edificaret domum dñō: nō de lignis & lapidib': s de hoib' quale illū edificare gaudem'. Huic ei domui dīc apls

1. Cor. 3. hē fidelib' xp̄i. Tēplū em̄ dei sanctū ē qd c̄stis vos. **La. IX.**

p Rop̄ qd t i psalmo octogesimo t octauo: cui ē titul' intellect' ip̄i ethan israelite: cōmēorant pmissōes dei facte regi dāvid & istis q̄ in libro regnoꝝ sūt posita: quedā sibisi

Ps. 88. mūla dicunt: sic ē. Iurauit dāvid fūo meo: vñqz **Ibidem.** in eternū pparabo semē tuū. Et iterū. **Tūclo-** **Ibidem.** cut' es in aspectu filiis tuis & dixisti. Posui adiutoriū sup̄ potētē: t exaltaui electū de poplo meo. Inuici dāvid seruū meū: t in oleo sancto meo vñxi eū. **Han'** ei mea auxiliab' ei: t bra chiū meū p̄fortabit eū. **Nibil.** p̄ficiet inimic' leo & fili' iniquitatis nō apponet nncere ei. **Et** p̄cidā a facie ip̄i inimicos ei: t eos q̄ odest eū fugabo. **Et** vñtas mea & misericordia mea cū ip̄o: et in noile meo exaltabit cornuei'. **Et** ponā i marī manū ci': t in flumib' dexterā ei'. Ip̄e iuocabit me: p̄f meus es tu deus me' & susceptor salutis mee. **E**t ego p̄mogenitū ponā illū: excelsū ap̄ reges tre. i c̄tnū seruabo illi misericordiaz meā: t testamentū meū fidele ip̄i. **Et** ponā i seculū sc̄l semē ei': t thronū ei' sic dies celi. que oia de dñō ielu intelligunt sū noile dāvid. pp̄ formā serui quā de semie dāvid idez mediator assūpsit ex x̄gine. **C**ontinuo etiā d̄r de pctis filiorū ei' tale aliqd: q̄le in regnoꝝ libro positū ē: et q̄si de salomone p̄clui' accipit. **I**bi nāqz hē in regnoꝝ libro. **E**t si venerit inqt iniquitas ei' redarguā illū in ḫga viroꝝ: t in tactib' filioꝝ hominū: misericordia aut̄ meā nō amouēā ab eo: tactib' significāas plagas correptiōis. **U**n illud ē: Ne tetigeritis xp̄os m̄cos. Qd qd ē aliud q̄ ne leseritis. **I**n psalmo ḫo cū ageret tāq̄ de dāvid: vt qddā eiusmōi c̄tiā ibi diceret. **S**idereliz̄ q̄rit inqt filiū ei' legē meā: t in iudiciis meis nō ambulauerit: si iusticias meas p̄phanauerit: t mandata mea nō custodierit: visitabo in ḫga iquitates eox: t in flagellis delicta eox: misericordiaz aut̄ meā nō disp̄gā ab eo. **N**ō dixit ab eis cū loq̄ ref de filiis ei' nō d̄ ipso: s dixit ab eo: qd bñ i celle ctiū tādēvz. **N**ō em̄ xp̄i ip̄i q̄ ē caput ecclie possent iueniri vlla pctā q̄ op̄ c̄t hūanis correptionib' fuata misericordia dñit' coercerit: s in ei' corpore ac mēbris qd p̄p̄ls ei' ē. **I**n libro regnoꝝ iniquitas ei' d̄: in psalmo at̄ filioꝝ ei': vt itelligamus d̄ ip̄o dici qdāmō qd de ei' corpe d̄: ppter

qd etiā ip̄e d̄ celo cū corp' ei' qd sī fideles eius saul' p̄seqret. Saule inqt saule qd me p̄seqris. **Act. 9.** Deinde i' p̄seqntib' psalmi. Neq̄ nocebo inqt i **Ps. 88.** vñtate mea neq̄ p̄phanabo testamentū meū: t q̄ pcedūt d̄ labys meis n̄ reprobabō. **S**emel iuarii i sancto meo: si dāvid mētiar i. nequaq̄ dāvid mētiar. Solet em̄ sic loq̄ sc̄ptura. **Q**uid aut̄ nō mētiat adiūgit t dīc. **S**emē ei' i eternū manebit: t sedes ei' sic sol in p̄spectu meo: t sic luna pfecta in eternū: t testis in celo fidelis.

Osthec tātē pmissiōis vali. **La. X.**

p dissima firmamēta ne putarent in falomone cōpleta: tāq̄ id speraref: nec inuinciref. **I**uxto inquit repulisti: t ad nibiluz redi **Ibidem.** xisti dñc. Hoc q̄ ip̄e factū ē de regno salomonis in posteris ei' vñqz ad euersionezi ip̄i trenchies rusalē q̄ regni eiusdē sedes fuit: t maxile ip̄i tē p̄i labē qd fuerat a salomōe p̄structū. **S**ne ob h̄ putaref de' p̄tra sua pmissa fecisse: p̄tinuo s̄ iecit. **D**istulisti xp̄m tuū. **N**ō ē ḡille salomon: s̄ nec ip̄e dāvid: si dilat' ē xp̄s dñi. **S**ū ei xp̄i dicere tur oēs reges myst. co illo chrismate plecrati: si solū a rege dāvid t deinceps: s̄ ab illo etiā saule: q̄ p̄plo eidē rex pm̄ ē vñctus: ip̄e q̄ ip̄e dāvid cū xp̄m dñi appellat: erat tñ vñ' ver' xp̄s cui' illi figurā p̄pheticā vñctiōe gestabāt. q̄ t fm op̄i nionē hoim q̄ eū putabāt in dāvid yl' in salomo ne intelligendū differebat in longū: fm aut̄ di spositione dei vñctur' suo tpe parabat. **I**nterea dū ille differf: qd factū sit de regno terrene hies rusalē vbi speraba vñctus regt̄. secutus iste psalm' adiūxit atq̄ ait. Eueristi testamentuz **Ibidem.** Fui tui. p̄phanasti in fra sanctitatē ei'. **D**estruxisti oēs maccarias ei': posuisti munitiōes ei' in formidinē. **D**iripuerūt eū oēs trāseūtes viā: factus ē opp̄obruū vicinis suis. **E**xaltasti dexterā **Ibidem.** in inimicōe ei': iocūdasti oēs inimicos ei'. Aueristi adiutoriū gladiū eius: t nō es opitulatus ei' in bello. **D**issoluisti eū ab em̄sidatiōe: sedē ei' in frā collissisti. **A**linuisti dies sedis ei': p̄fudisti eū in p̄fusioꝝ. **H**ec oia venerūt sup̄ ancillaz hies rusalē in q̄ regnaueft nō nulli etiā filii liberti regnū illō tenētes in disp̄satiōe tp̄ali: regnū aut̄ celestis hierlm cui' crāt filij in vera fide h̄bites: t in vero xp̄o sperātes. **Q**uō aut̄ ista venerint sup̄ illō regnū: iudex ē rex gestar̄ si legat histria. **La. XI.**

p Osthec aut̄ ista p̄phetata ad p̄cādū de um p̄pha cōuerterit: s̄ et ip̄a p̄catio p̄pha tio ē. Usque q̄ dñe auertis in finē: sbaudit faciē tuā. **T**el sicut alibi dī. Usquequo auertis faciez a me. Nam ideo quidam codices hic non habent auertis s̄ auerteris: quāq̄ possit intelligi. auertis misericordia tuā quā promisisti dāvid.

XVII

Quod autem dixit in fine: quod enim nisi vobis in fine? Qui finis intelligendus est ultimum tempore: quoniam in Christum habie-

sum etiam illa gens est creditura: an quem finem illa si-

Ibidem. eri optebat: quod superius erumosa defleuit. **P**rop-

ptimam tamen hic sequitur: Ex ardebet sicut ignis ira tua:

memetque est mea substantia: nihil hic melius quam

ipse Iesus intelligit substantia plena eius ex quo non est car-

nis eius. **N**on enim vanus inquit constitui oes filios

homini. **B**isi enim eet unum filium hominis substantia illa per

quem filium hominis liberarene multi filii homini: vani-

vitiosum est constituti eent oes filii homini. **N**unc vero ois que

dem humana namque per patrem primi homini vanitate de-

veritate collapsa est: proprie quod dicit alius psalmus. **H**oc

vanitatis similis factus est dies eius velut umbra pro-

teretur. **S**ed non vanus deus constituit oes filios homini:

qui et multos a vanitate liberat per mediatorum inter-

sum: et quod liberatos non esse percivit ad vanitatem li-

beratorum: et coperationem duarum infra se a contrario ciui-

tatum: non utique vanus in totius rationis creature pul-

cherria atque iustissima ordinatio constituit. **D**einde

de sequitur. **Q**uis est homo qui vivet et non videbit mor-

tem: erit etiam suam de manu inferi. **Q**uis estiste

nisi de substantia illa Israel ex semine David Christus

Iesus? **D**einde quod dicit apostolus. **Q**uod surgens a mortuis iam

non morietur: et mors eis ultra non disponit. **H**ic enim vivit

et non videbit mortem ut enim mortuus fuerit: sed etiam

suam eruerit de manu inferi: qui propter quod mundam

soluenda per nos vincula ad infernum descendere-

rat. **E**ruit autem prius illa: de quod in euangelio dicit-

Job. **jo.** Pratice heo ponendi etiam meam et pratice heo ite-

sumendi eam. **L**a. X. II.

Propositio. **C**ed certe psalmi huius quae se habent: **T**ibi

sunt miserationes tue antiquae domini: quod iurasti

david in veritate tua. **M**emento domine opprobrii

seruorum tuorum quod continui in sinu meo multas gen-

tium: quod exprobauerunt inimici tui domini: quod expro-

brauerunt mutationem Christi tui: ut enim ex persona deca-

sint illos Israelitas qui desiderabant redditi sibi pro

missione quod facta est ad David: an potius ad Christianorum

quam non enim carnem: sed spiritum sunt Israelites: me-

rito queri potest. **D**icta sunt quae ipsa ista vel scripta tamen

quod fuit ethan: de cuius nomine titulum iste psalmus accen-

pitur: et idem tempus regni David fuit: ac per hoc non dicaret

Ibidem. **T**ibi sunt miserationes tue antiquae domini: quod iurasti

in veritate tua: nisi cor proponam in se propheta transi-

guraret quod loge postea futuri erat: quibus haec tempus

esset antiquum quoniam regi David ista promissa sunt.

Potest autem intelligi dictum haec est propter multas gen-

tes quoniam precebat Christianos: prophetas expro-

brauisse illis passionem Christi quam scriptura mutationem

vocat: quoniam moriendo immortalis est factus. **P**otest

et mutationem Christi secundum hoc accipi exprobata Israeli-

ta: qui cum eorum speraret futurus factus est gen-

tium: et hoc eis nunc exprobabant multe gen-

tes que crediderunt in eum per nouum testamentum

illis in vetustate remanentibus: ut id dicatur. **A**b idem.

mento domini opprobrii seruorum tuorum: quoniam eos

obliviscerentur sed potius miserante domino: et ipsi post

hoc opprobrium crediti sunt. **G**ed ille quem prius

posui conuenienter sensus mihi videtur. **I**nimihi

enim Christi quod exprobavit eos ad gentes transal-

ens reliquerit Christus: in cogruo vox ista coaptata.

Memento domini opprobrii seruorum tuorum: non enim fui

dei vocatus sicut tales iudei: sed eis contra ista competunt: qui cum graues humilitates persecutio-

num pro Christi nomine paterentur: recordari potu-

erunt excelsum regnum semini David fuisse pro-

missum: et eius desiderio dicere non desperando

sed petendo: quod credo: pulsando. **T**ibi sunt misera-

rationes tue antiquae domini: quod iurasti David in

veritate tua. **M**emento domini opprobrii seruorum tuorum quod continui in sinu meo multarum gen-

tium: hoc est in interioribus meis patientes peccati

quod exprobaverunt inimici tui domini: quod exprobaverunt mutationem Christi tui: non enim putantes co-

mputationem sed consummationem. **Q**uid est autem

memento domini: nisi ut misericordiaris: et pro tolerata

patienter humilitate mea: reddas celsitudinem

quam iurasti David in veritate tua? **S**i autem iudeis as-

signemus hec contra: illi servi dei talia dicere po-

tuerunt: qui expugnata terrena hierusalem: an-

tecum Iesus Christus humanitus nasceretur in captiu-

tate ducti sunt intelligentes mutationem

Christi: quia scilicet non per cum terrena carnalisque fe-

licitas quod pauci animis regis Salomonis apparuit:

Scelestis ac spiritualis est fidelis expectanda: quam

tunc ignorans infidelitas gentium: cum dei gloriam exul-

tabat atque insultabat eum captiuum: quod alioquin Christus co-

mputationem scientibus nesciit exprobabat. **E**t id

quod sequitur ubi psalmus iste excludit. **B**enedictio domini in

eternum: fiat fiat: vniuerso populo dei ad celestem hierusalem

principem: siue in illis quod latebat in testamento veteri

anno reuelaret novum: siue in his quoniam testamen-

to novo reuelato manifeste pertinere cernunt ad

tempus regni: progressum. **B**enedictio quippe domini in semine da-

vid: non ad aliquod tempus quod diebus Salomonis apparet

si eternum speranda est: in certissima spe domini: fiat fiat

Illi enim spe est confirmationis oblationis iteratio. **H**oc gen-

telligentes David ait in secundo regno lib. viii ad istum

psalmum digressus sum. **E**t locutus est per domum fui

tunc in logine quoniam. **T**unc ait per paulum ait. **H**uc iesu christe et

benedictio domini fui tui vobis in eternum et cetera: quod tunc ge-

nitur erat filius: ex quo progenies eius ducetur ad

tempus regni: quando futura erat dominus eiuserna eademque do-

mus dei. **D**ominus eius David propter generationem David: do-

mus autem dei eadem ipsa propter temporum dei: de ho-

bus factum non de lapidibus: ubi habitat in eter-

nun populus: cum deo et in deo suo: et deo cum populo atque in

2. Reg. 7

Liber

populo suo: ita ut deo sit implere psalmum suum: et posse plenius deo suo: cum deo erit omnia in omnibus: ipse in pace permanens: quod virtus in bello. **I**o cū in omnibus nathan dictum sit. **E**t enuntiavit tibi dominus quoniam domum tuam oportet deo israel: reuelasti aurore fui tuus dices: domum edificabo tibi. **H**ac enim domum et nos edificamus bini viuendo: et deo ut bini viuamus opitudo.

Ibide. **D**ps. 126. **Q**uia nisi dominus edificauerit domum: inuenimus laborabimus edificantes eam. **C**uius domus cū veniret ultima dedicatio: tunc sicut illud quod hic per nationem locutus est deo dices. **E**t ponatur locum pro loco meo israel: et placabo illi et inhabitabit seorsum: et non sollicitus erit ultra: et non apponet filius iniuriantibus militare eum: sic ab initio a diebus quibus constituit iudices super psalmum meum israel. **L**a. XIII.

Octava magnitudine bonorum quodque in his ecclesiis et in hac terra sperat: insipient sapientiam: in quodque spacio putabit in pace regni salomonis id esse completi. **P**ace quodque illa scriptura in umbra futuri: excellenter predictio comedatur. **H**ec huius suspecti omni vigilanter occursuimus: cum postea quoddictum est. **N**on apponet filius iniuriantibus humiliare eum: continuo subiectum est: sic ab initio a diebus quibus constituit iudices super psalmum meum israel. **J**udices namque proutque reges ibi esse cepissent super illum psalmum fuerat constituti: ex qua terra promissionis accepit. **E**t quodque humiliabat eum filius iniuriantibus: hoc est hostis alienigena: per interualla tempore quibus leguntur paces alternasse cum bellis: et inueniuntur illic pacis tempora prolixiora quam salomon

Judit. 3. **H**abuit: quodque regnauit annos. **N**on sub eo iudice qui appellatur etiam in libro xxx annis pacis fuerunt. **A**bsit ergo ut salomonis tempora in hac promissione predicta esse credant: multo minus itaque cuiuslibet regis alterius. **N**on enim quisque ex oriente quanta illa pace regnauit: nec unquam oinogenitus illa ita regnum tenuit ut sollicita non fuerit ne hostibus subderetur quod in causa mutabilitate regnum humanum nulli aliqui pro loco processerint tanta securitas: ut huic vite hostiles non formidaret incursum. **L**ocus ergo iste quod promittit tanta pacate ac secure habitationis eternae est: eternisque debet in misericordia hierusalem libera: ubi erit veraciter ipsius israel: hoc est nomine iterum profectus videns deum. **C**uius primus desiderio pia per fidem vita in hac erumosa peregrinatione ducenda est. **L**a. III.

Rocurreret igitur tempora ciuitatis dei: primo in umbra futuri in frena scilicet iherusalem regnauit dauid. **E**rat autem dauid vir in cantibus eruditus: quod armonia musicam non vulgari voluptate: sed fideliter voluntate dilexerat: ea quod deo suo quod vero est de mystica rei magne figuratio seruens: et diversorum nomie sonorum ronales moderatus: per cordis varietatem compacta binis ordinatae ciuitatis insinuat unitatem. **D**enique ois ferent

prophetia eius in psalmis est: quod certum quinquaginta liber continet quem psalmorum vocam? **I**n quibus non nulli volunt eos solos factos esse a dauid quod non in scriptis sunt. **S**unt itaque qui putant non ab eo factos nisi quod pronuntiant ipsi dauid: quod vero habent in titulis ipsi dauid: ab aliis factos: psalme ipsi fuisse coaptato. **Q**ue opinio voce euangelica salvatoris ipsi refutatur ubi ait: quod ipse dauid in spiritu christi dixerit eum. **M**at. 22. **S**uum dominum: quoniam psalmus certes non sic incipit: **D**ixit dominus domino meo: sede a dextris meis. **D**o. **D**ps. 109. nec ponam inimicos tuos: scabellum pedum tuorum. **E**t certe idem psalmus non habet in titulo ipsi dauid: sed ipsi dauid: sic plurimi. **A**dhibit autem credibilius videns existimare quod omnes illos certum et quinquaginta psalmos eius operi tribuunt: eumque aliquis pronuntiasse etiam nomine alio: aliquod quod ad representat figuratus: ceteros autem nulli homines nomine in titulis habere voluisse: sic ei varietatis huius dispositionem quis latebat: os am: non tantum dominus inspiravit: nec mouere debet ad hoc credendum quod non nullusque nois a propheta quod loge post dauid regis tempore fuerunt: quibusdam psalmis in eo libro legendis in scriptis: et quibus dicuntur: velut ab eis dici videns. **N**eque enim non potuit propheticus spiritus prophetandi regi dauid haec etiam futurorum prophetarum nois reuelare: ut rex aliquod quod cor pro sona comebare prophetice cantaret: sic rex iustus exortus et regnatur post annos apostoli quod trecentos cuidam prophete quod etiam facta est futura predixit: cum suo nomine reuelatus est. **L**a. XV.

Non vincia expectari a me video: ut hunc locum libri huius apiam quod in psalmis dauid de domino iesu christo vel eius ecclesia prophetauerit. **E**go autem ut haec non ita faciam: sic ut ipsa expectatio postulare: quod quis tam in uno fecerit copia quam in opere magis ipedior. **O**mnia enim ponere viritate prolixitas causa prohibeo: vereor autem ne cum aliquo elegerem: multisque ea nouem: videar magis necessaria per terisse. **D**einde quod testimonium quod proficeret: de contextu totius psalmi debet hunc suffragium: ut certe nihil sit quod ei refrageat si non omnia suffragantur ne more centonum ad rectum volumen tantumque versiculos decerpere videamur: velut de retrogradato carmine: quod non de re illa sed de alia longeque diuersa repiat esse scriptum. **H**oc autem ut in quoqueque psalmo possit ostendi: exponendem est totum. **N**on quoniam opus sit: et aliquod et nostra voluntaria in quod habemus fecimus: sed id est. **L**egat ergo illa quod voluerit et potuit: et inueniet quod et quanta rex dauid id est prophetus de christo et eius ecclesia prophetauerit de rege scilicet et ciuitate quam condidit. **L**a. XVI.

Non alibet enim de quaquam re proprie sint: atque manifeste prophetice locutores: necesse est ut eis etiam tropice miscantur: quod maxime per

XVII

pter tardiores ingerunt doctioribz laboriosu[m] di-
sputandi exponendis negociu[m]: qdā tū xp̄m et ec-
clesia ipa pma facie mox ut dicunt, ostendit: et si
ex ocio restat exponenda q̄ in eis min⁹ intelligi-

Ds. 44. tur: qle illud est in eodē psalmoꝝ libro. Eructa
uit cor meū vblū bonū: dico ego oga mea regi.
Ligua mea calam⁹ scribe: velocis scriber. Spe-
ciolus foꝝ a p̄filiis hoim: diffusa est ḡa in labiis
tuis: pp̄ea bñdixit te de⁹ in efnū. Accingē gla-
diū tuū circa semur tuū potētissime. Sp̄c tua et
pulchritudie tua: itende prospē pcedē et regna
Prop̄p̄itatem et māsuetudinē et iusticiā: et deduc-
cer te mirabiliter dextera tua. Sagitte tue acu-
te: potētissime. Populi sub te cadent: in corda
ūmicoꝝ regis. Sedes tua de⁹ in secula seculoꝝ
vga directoꝝ vga regni tui. Dilexisti iusticiā et
odio habuisti iniqtatē: pp̄ea vnxit te de⁹ deus
tu⁹ oleo exultatiōis p̄ principib⁹ tuis. Mirra et
gutta et casia vestimentis tuis a domib⁹ ebur-
neis: ex quib⁹ delectauerunt te filie regū in ho-
nore tuo. Quis n̄ h̄ xp̄m quē pdicam⁹ et in quez
credim⁹ quālibet sit tardus agnoscat: cū audi-
at deū cui scdes ē in secula seculoꝝ: et vncū a
deo vngit sic vngit de⁹: nō visibili spirituali atqz
intelligibili chrismate. Quis ei tā rūdis ē i hac
religioe: vel tā surdus aduersus ei⁹ famā lōge
lateqz diffusam: vt xp̄m a chrismate: h̄ ē ac vncū
appellatū ēēnō nouerit. Agnito aut̄ rege
xp̄o: iā cera q̄ h̄ tropice dicta sūt: quō sit specio-
sus foꝝ p̄ filiis hoim: qdā rāto magi amāda at
q̄ mirāda: qnto min⁹ corpea pulchritudie: q̄s
gladi⁹ ei⁹: q̄ sagitte et cera: isto mō nō pprie sed
tropice posita: iā sbdit⁹ ei⁹ regnat: pp̄p̄itatem
et māsuetudinē et iusticiā inqrat ex ocio. Deind
aspiciat ei⁹ eccliaz rāto viro suo spirituali qnubio
et dīno amore p̄uiscrā: d̄ q̄ d̄ in his q̄ sequūt. At-
tit regina a dextris tuis: investitu deaurato cir-
ciamicra varietate. Audi filia et yide et inclina
aurē tuā. Et obliuiscere p̄plū tuū et domū patrī
tui. Qm̄ p̄cupiuit rex specie tuā: qm̄ ip̄e est dñs
de⁹ tu⁹. Et adorabūt eū filiū tyri in muneribus
vltū tuū dep̄cabunt̄ oēs diuites plebis. Ois
gloria ei⁹ filie regis intrinsec⁹ in fimbriis aure-
is circuamicta varictate. Afferen⁹ regi⁹ ḡies
post eā: p̄tice ei⁹ afferen⁹ tibi. Afferen⁹ i leticia
et exultatiōe: adducen⁹ in tēplū regis. Pro p̄tī
bus tuis nati sūt tibi filiū: p̄stitutes eos p̄ncipes
sup oēm frā. Ademores erūt nois tui dñs: i oī
generatiōe et p̄genie. D̄ op̄ea p̄plū cōfitebunt̄
tibi in efnū: et in seculū seculi. Nō opinor quēqz
ita desipere: vt h̄ aliquā multerculā pdicari cre-
dat atqz describi: p̄iugē videlicet illi⁹ cui dictū ē

buisti iiqtatē: pp̄ea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo ex
ultatiōis p̄ p̄ncipib⁹ tuis: xp̄m vtiqz p̄ xp̄ianis
Hi sūt em̄ p̄ncipes ei⁹: ex q̄z in oib⁹ gentib⁹ vni-
tare atqz p̄cordia sit ista regina: sic et in alio p̄tal
mo de illa d̄. **C**iuitas regis magni. Ipa ē syon **Ds. 47.**

spiritualiter. Nō nomē latine int̄ptatū specula-
tio ē. Speculat̄ ei futuri sc̄li magnū bonū: qm̄
illuc dirigit ei⁹ itētio. Ipa ē hierlm eodē mō spi-
ritualis: vñ multa iā dicunt̄: ei⁹ iūmica ē ciuitas
diaboli babylon: q̄ p̄fusio interptat̄. Ex q̄ tuū ba-
bylone regina ista in oīm gētū gnarōe liberat̄
et a pessimo rege adoptimū regem. i. a diabolo
trāsit ad xp̄m. Propter qd̄ ci d̄. Obluiscē p̄plū **Ds. 44.**

tuū et do mū p̄pis tui. Lui ciuitat̄ ip̄e p̄tio si
israelite sola carne n̄ fide: iūmici etiā ip̄i magni
regi hui⁹ eiusqz regie. Ad ip̄os em̄yeniēs et ab
eis xp̄s occisus: magi alioꝝ fact̄ ē q̄s nō vidit̄ ī
carnic. **E**lin p̄ cuiusdā psalmi p̄phetiā dic̄ ip̄e rex
nr̄. Erues me de p̄tradictiōib⁹ p̄plū: p̄stitutes me **Ds. 17.**

in caput gētū. Popul̄ q̄n̄ coḡui seruūt mi-
hi: in auditu auris obediuit mihi. P̄plū ḡiste
gentiū q̄n̄ coḡuit xp̄s p̄ntia co:pali: in quez
tuū xp̄m sibi ānūciatū credit̄t merito d̄ illo dice
ref. In ob auditu auris obediuit mihi q̄ fides
ex auditu ē: iste inquā p̄plū addit̄ ver̄ et carne
et fide israelit̄: ciuitas ē dei: q̄ ip̄m q̄ fm carnē
peperit christum qm̄ in solis illis israelit̄ fuit

Inde qui p̄e erat virgo maria: in qua carnem
christus yr̄ hō eēt assumpsit. De q̄ ciuitate psal-
mus ali⁹ ait: Mater syon dicet hō: et hō fact̄ ēi
ea: et ip̄e fundauit eā altissim⁹. Quis ē altissim⁹
nisi de⁹? Et h̄ xp̄s de⁹ aſiḡm illa ciuitate per
maria fieret hō: ip̄e in p̄farchis et p̄phetis fun-
dauit eā. Cū igiū huic regie ciuitati dei: rāto an̄
dictū sit p̄ p̄phetiā q̄ iā videm̄ ipletū: pro p̄tib⁹
tuis nati sūt tibi filiū. p̄stitutes eos p̄ncipes sup
oēm frā: ex filiis q̄p̄e el⁹ sup oēm frā sūt p̄positi
p̄ncipes cū p̄fiteant̄ ei⁹ p̄plū p̄currētes ad eā cō-
fessiōe laudis etne in sc̄lin sc̄li: p̄culdubio q̄cqd
h̄ tropic locutiōib⁹ sbobscure dictū ē quoq̄ mō
intelligat̄: d̄ his reb⁹ manifestissim⁹ p̄uenire.

Icūt etiā in illo psalmo vbi **Ca. XVII**
sacerdos xp̄s quēadmodū h̄ rex agtissi **Ds. 50.**

me p̄dicat̄. **D**ixit dñs dño meo: sede a de-
xtris meis. Donec ponā iūmicos tuos: scabel
lū pedū tuox. Sedē xp̄s ad dexterā dī p̄pis cre-
dit̄ n̄ vdef̄: ei⁹ etiā iūmicos ponī sub pedib⁹ ei⁹ n̄
dū appet. Idigit̄ appreb̄it in fine: nūc h̄ vde cre-
dit̄: post vde deb̄it. **C**lex h̄ qd̄ sequit̄. **T**urgā v̄tu-
tis tūc emitet dñs ex syon: dñiare ī medio iūmi-
coꝝ tuox: ita claz̄ ē vt nō solū infidelis et felici-
cū: s̄ etiāz ip̄udens neget̄. Et ip̄i q̄p̄e farēt iū-
mici ex syon missaz fuisse legē xpi: qd̄ nūc euā-
gelii nos vocam̄: et eā v̄gā v̄tūs ei⁹ agnosc̄i

Abīdem. Sedes tua de⁹ in secula seculoꝝ: vga directio-
nis vrga regnit tui. Dilexisti iusticiā et odio has-

Abīdem. **S**icut etiā in illo psalmo vbi **Ca. XVII**
sacerdos xp̄s quēadmodū h̄ rex agtissi **Ds. 50.**

me p̄dicat̄. **D**ixit dñs dño meo: sede a de-
xtris meis. Donec ponā iūmicos tuos: scabel
lū pedū tuox. Sedē xp̄s ad dexterā dī p̄pis cre-
dit̄ n̄ vdef̄: ei⁹ etiā iūmicos ponī sub pedib⁹ ei⁹ n̄
dū appet. Idigit̄ appreb̄it in fine: nūc h̄ vde cre-
dit̄: post vde deb̄it. **C**lex h̄ qd̄ sequit̄. **T**urgā v̄tu-
tis tūc emitet dñs ex syon: dñiare ī medio iūmi-
coꝝ tuox: ita claz̄ ē vt nō solū infidelis et felici-
cū: s̄ etiāz ip̄udens neget̄. Et ip̄i q̄p̄e farēt iū-
mici ex syon missaz fuisse legē xpi: qd̄ nūc euā-
gelii nos vocam̄: et eā v̄gā v̄tūs ei⁹ agnosc̄i

Abīdem. **S**icut etiā in illo psalmo vbi **Ca. XVII**
sacerdos xp̄s quēadmodū h̄ rex agtissi **Ds. 50.**

Liber

mus. **D**ñari vō eū medio iñmicoꝝ suox: ydē
ipi interqꝝ dñat dentibꝝ suis frenēdo t̄ tabe-
scendo t̄ nihil aduersus eū valēdo testans̄ dei-
de qđ paulopost dīc. **J**urauit dñs t̄ s̄ penitebit
eū: quibꝝ vobis iñutabile futuꝝ c̄e significat qđ
adiungit. **L**u es sacerdos in eternū fm ordinē
melchisedech: ex eo qđ iā nusqꝝ est sacerdotiuꝝ
t̄ sacrificiuꝝ fm ordinē aaron: t̄ vbiqꝝ offert sub
sacerdote xp̄o: qđ ptulit melchisedech q̄si bñdi
xit abraā: q̄s abigere pmittit: de q̄ t̄ ista dicant
Ad hec itaqꝝ manifesta referunt̄ q̄ paulo obscu-
riꝝ in eodē psalmo posita sūt: q̄ quo recte intel-
ligant̄ in nfis iā popularibꝝ sermóibꝝ notū feci-
mus. **S**ic t̄ in illo vbi hūilitatē passionis sueqꝝ p

D& 21. p̄hetiā x̄ps eloquit̄ dices. **F**oderūt ihā̄ meos
z pedes meos: dinūerauer̄t oia ossa mea. **I**p̄si
ē s̄c̄m̄t̄ m̄t̄ r̄m̄t̄ v̄r̄t̄ m̄t̄. **S**ublēctiā

Ibidem. c̄ientib⁹ p̄buisse; Addens etiā. Diuiserūt sibi
vestimenta mea: ⁊ sup vestē meā miserūt sortezy

Par. 27. Que pphetia queadmodu impieta lit: euangelica narrat historia. Tunc pfecto et alia recte in-

relliguit q̄ libi m̄n̄ apte dicta lūt̄ cū p̄ḡ uūt̄ h̄is
q̄ tāta manifestatiōe claruerūt̄: p̄sertim cū t̄ il-
la ē uō trāfacta credim⁹: si p̄nūtia atuemur: si c̄

Po. 25. la quo transacta est cum .v. p. psalmi. sciamus. ne t.
eodē psalmio legunq;. tanto asū p̄dicra; ita nunc
exhibita iā toto orbe terrar̄ cernunt̄. Ibi enīz
paulopost dī. Cōmēorabunt̄ t ad dñm conuer-
tent vniūle fines terre; t adorabūt in sp̄ctu
ei oēs p̄ iē gentiū: qm̄ dñi ē regnū: t ipe dñi abi-
tur gentium. **La. XVIII.**

d **E** resurrectiōē q̄eit⁹: nequaq; psalmoꝝ
oracula tacuerūt. **Nā** qđ ē alioꝝ qđ i psal

Po. 3. mo tertio ex psona ei' canit. Ego dormiui & sō
nū ceipi: & exurrexi qm̄ dñs suscepit me In forte
qſq̄ ita desipiat: vi credat velut aliqd magnuꝝ
nobis idagare voluisse prophetā q̄ dormierit
& exurrexerit: nisi somn' iste mors ēt: & euigila
tio resurrectio: quā de xpo sic oportuit ppheari
rit: Hā t in xl psalmo manifest' id ostendit vbi
ex psona eiusdeꝝ mediatoris more solito ranc
pterita narrant q̄ futura pphabant: qm̄ q̄ ven
tura erāt iā in pdestinatioē & pscia dei velut fa
cta erāt q̄ certa erāt Inimici inq̄t mei dixerūt

Ps. 46. mala mihi qui morietur et pabit nomine eius et si singre diebat ut videret vanam locutum est cor eius: progre- gauit iniuriam sibi: egrediebat foras: et loquebat simul in vnum: aduersus me susurrabat oculis inimi- ci mei aduersus me cogitatbat mala mihi: verbis iniquis depositis aduersus me: non quidque dormit non adiudicet ut resurgat: **Hec certe ita posita se** verba: ut nihil aliud dixisse intelligatur: quod si dice-

ret: **N**ūquid q̄ morit: nō adiūciet vt reuiuscet?
Supiora q̄ p̄e demōstrat mortē ip̄i cogitasse et
disposuisse inimicos ei: et hactū cē p̄ eu q̄ igrē
diebat vt videret: et egrediebat vt p̄deret **L**ui
aut h̄ nō occurrat ex discipulo ei fact' traditor
iudas: **Q**uia ḡ factur erāt qd moliebant: i. oc-
cisuri erat eū: oñdēs illos yana malicia frusta
occisuros resurrecturū: sic adiecit h̄c versum
velut diceret. **Q**uid agit yani? **Q**d v̄m ē scel' **Ibidem.**
me' somn' erit. **N**ūquid q̄ dormit non adiūciet
vt resurgat? **E**t th̄ tā magnū nefas nō ip̄une fa-
cturos **N**e quētib' indicat x̄bib' dicēs. **E**tenim **P̄. 40.**
hō paci mce in q̄ spau: q̄ edebat panes meos
āpliauit sup me calcaneū suū: b̄ ē p̄culcauit me
Lu aut in q̄ dñe miserere mei et resuscita me: et
reddā illis. **Q**uis h̄ tā neget q̄ iudeos: p̄ passi-
onē resurrectionē q̄ xp̄i dc sedibus suis bellica
strage et excidio fundit' eradicatos videret? **O**c
cīlus eñ ab eis resurrexit et reddidit eis interi
spāneā disciplinā: excepto q̄ nō correctis fuit
qñ viuost mortuos iudicabit. **N**ā dñs ip̄e iesus
utlū ip̄m traditor: c̄ suū p̄ panē porrectū ostēdēs
aplis h̄c etiā x̄slū psalmi hui' cōmēorauit: et in
se dixit ipletū. **Q**ui edebat panes meos āplia- **Job. 13.**
uit sup me calcaneū suū. **Q**d aut ait in q̄ spau:
nō x̄gruit capiti s̄ corpi. **A**ecq̄ em̄ nesciebat euz
tpe saluator: de q̄ an iā dixerat. **U**n' ex vob dia-
bolus ēs̄ solet in se mēbroꝝ suor̄ trāsserre p̄so-
nā: et sibi tribuere qd ē illoꝝ: qz caput̄ corp' vñ
ēxps. **U**n' illō ē in euāgeliō. **E**sluriuit dedist̄ mi
hi māducare. **Q**d exponēs ait. **Q**ui vni ex mini-
mis meis fecisti: mihi fecisti. **S**e itaq̄ dixit spe-
rasse: qd tūc spaueft de iuda discipuli ei: qñ est
p̄nuerat aplis. **J**udei aut xp̄m quē sperat: mo-
riturū eē nō sperat. **J**o quē lex et p̄phete annū
ciaueft: n̄m eē nō putat: s̄ nescio quē suū: quē
sibi alienū a morti passiōe p̄singūt. **J**o mirabili
vanitate atq̄ cecitate x̄ba q̄ posuim': non mor-
tem et resurrectiōe: s̄ somnū et ewigilatiōem si-
gnificare p̄tēdūt: **S**z clamat eis etiā psalm' xv
Dropf h̄ iocūdatū ē cor meū: et exultauit ligua
mea h̄up et caro mea req̄escet i spe: qm nō dere-
linques aiam meā in iferno: nec dab sc̄m tuum
videre corruptiōem. **Q**uis in ea spediceret re-
quies carnē suā vt nō derelicta aia sua in ifer-
no: s̄ cito ad eā redeūte reuiuscet ne corrūpet
sic cadauera corrūpi solēt: nisi q̄ die tertio resur-
rexit. **Q**d v̄iq̄ dicē nō p̄nt de p̄pha et rege da-
uid. **C**lamat et x̄vij psalm'. **D**e n̄ de saluos. **P̄. 55.**
faciēdi: et dñi dñi exit morti: **Q**uid agri dicere
tur? **D**e em̄ saluos faciēdi dñs ē iesus: q̄ interp̄
tā saluator siue salutaris. **H**az rō nois h̄ red-
dita ē: qñ p̄p̄fz ex virgine nasceref: dc̄m ē. **Pari**
es filiū et vocab nomē ei' iesus: ip̄e em̄ saluū faci. **Pari. s.**

XVII

cier p̄lin suū a pctis eoz. In q̄ pc tōz remissi
onē qm̄ sanguis ei⁹ effusus ē: n̄ vniq̄ optuit euz
Ds. 67. de hac vita exit⁹ alios h̄re q̄ mortis. Jō cū dcm
eēt: De⁹ n̄f de⁹ saluos faciedi: p̄tinuo subiunctū
ē. Et dñi dñi exit⁹ mortis: vt oñdereñ moriēdo
saluos eē factur⁹. H̄z mirando dictū ē: et dñi: tā
q̄ diceret. Talis ē ista vita mortaliū: vt nec ip̄e
dñs alii ab illa exiret: nisi p̄ mortē. **La. XIX.**

Est ut iudeitā manifestis hui⁹ p̄phete
testimonijs: etiā reb⁹ ad effectū tā claz
certūq̄ p̄ductis oīno non credat: p̄fes
to in eis illud impleq̄ qđ in eo psalmo q̄ huc se
quis scptū ē. Cū eñ t illuc ex psona xp̄i q̄ ad ei⁹
passionē p̄tinēt: p̄phetic dicerent: cōmēoratū
qđ in euāgeliō patuit. Dederit in escā meaz
sel: t in siti mea potū mīhi dederunt acetū. Et
velut post tale p̄uiū epulasq̄ sibi huiuscemo
di exhibitas mox itulit. fiat mīla eoz corā ip̄is
in muscipulā: t in retributionē t in scādalū: ob
scuren⁹ oculi eoz ne videāt: t dorsū eoz semp
incurua: t cesa: q̄ nō optādo sūt dicta: s̄ optan
di sp̄e p̄phetaclō p̄dicta. Quid ḡ mirū si h̄ mani
festa nō vident: q̄ oculi sūt obscurati ne vide
ant. Quid mirū si celestia nō suscipiūt: q̄ vt in
terrena sint p̄nī dorsū eoz sp̄ incuruū ē. His ei
q̄bis trāslatis a corpe virtia significant animoꝝ
Ista de psalmis h̄ de p̄pheta regis dauid sat̄
dicta sunt: vt aliq̄s mod⁹ sit. Ignoscāt aut̄ q̄ hec
legūt: t cūcta illa nouerit: t de his q̄ fortasse fir
miora me p̄termissee vel intelligunt vel existi
māt non querantur. **La. XX.**

Regnauit aut̄ dauid in terrena hierlem:
filī celestis hierlin: dño multū testimo
nio p̄dicat⁹. qz t delicta ei⁹ tāta pietate supata
sūt p̄ saluberrimā penitēdi būilitatē: vt p̄sus
inter eos sit: de quib⁹ ip̄e ait. Bti q̄z remisse s̄t
iniquates: t q̄z tecta sūt pctā. Post hūc regna
uit eidē p̄plo vniuerso salomon ei⁹ fili⁹: q̄ vt supra
dictū ē: p̄fe suo viuēte cepit regnare. Hic bois
initijs: malos exit⁹ habuit. Quip̄e secūde res
q̄ sapientiū aios fatigāt: magis huic obfuerūt
q̄ psuit ip̄a sapia: etiā nūc t deinceps mēorabi
lis: t tūc lōge lateq̄ laudata. Prophasse etiāz
ip̄e rep̄it in suis libr̄: q̄ tres recepti sūt i aucta
tē canonica: puerbia: ecclesiastes: t canticūca
ticoꝝ. Ilij nō duo q̄z vn⁹ sapia: alter ecclastic⁹
d: p̄p̄ eloquij nō nullā similitudinē vt salomo
nis dicant̄ obtinuit p̄suetudo. Nō aut̄ eē ip̄i⁹ nō
dubitāt doctiores: eos tñ in auctē maxie occidē
talis antiq̄tus recepit ecclia: q̄z in uno q̄ appel
lat sapia salomōis: passio xp̄i aptissime p̄pheta
tur. Imp̄i q̄ip̄e infectiores ei⁹ cōmēorant di
ceres. Circūueniam⁹ iustū qm̄ insuauis ē nob;
Gāp. 2. t p̄trari⁹ ē opibus n̄ris: t impropat nob̄ pctāle
gis: t ifamat i nos pctā disciplie n̄re. Promittit
sciam dei se h̄re: t filiū dei se noiat. Fact⁹ ē nob̄
in traductionē cogitationū n̄rāp. Brauis etiā
nobis ē ad videndū qm̄ dissimilis ē alijs vita il
li⁹: t imutate vie ei⁹. Lāq̄ nugaces estimati su
mus ab illo t abstinet se avūs n̄ris q̄si ab imūdi
cijs. Prefert nouissima iustor̄: t gloriaē patrē
se dñi h̄re. Videam⁹ ḡs fīmōes illi⁹ verisint: et
tēp̄tem⁹ q̄ vētura sūt illi⁹: t sciēm⁹ q̄erūt nouissi
ma illi⁹. Si em̄ iust⁹ ē fili⁹ dei suscipiet illi⁹: et li
berabit eū de manu p̄trarioꝝ. Lōtumelia t tor **Gāp. 2.**
mēto in frogem⁹ illi⁹: vt sciam⁹ reuerentiā illi⁹:
t pbem⁹ patetiā ip̄i⁹. Morte turpissima cōde
nemus illi⁹: erit em̄ ei respect⁹ in fīmōib⁹ illius.
Hec cogitauerūt t errauerūt: excecauit em̄ il
los malicia ip̄oꝝ. In ecclesiastico aut̄ fides gen
tiū futura p̄dicit isto mō. Misericordia dñator **Ecci. 36.**
de⁹ om̄: t imitte timore tuū sup oēs gentes: ex
tolle manū tuā sup gētes alienas: t videāt po
tētā tuā: vt sic corā illis sanctificat̄ es in nobis
ita corā nob̄ magnificeris in illis: t agnoscāt te
fīm qđ t nos agnouim⁹ te: qz nō ē de⁹ p̄ter redō
mie. Hāc sub optādi t h̄cādi sp̄e p̄phetiā p̄iesū
xp̄m videm⁹ ip̄letā: s̄ adūlūs p̄tradictores non
tata auctē p̄serunt: q̄ scptā nō sūt in canone u
deoz. In trib⁹ dñi illis q̄s salomōis cēp̄stat t iu
dei canonicos h̄nt: vt oñdañ ad xp̄m t eccliam
p̄tinere qđ in eis eiusmodi rep̄it op̄ola disputa
tio nccaria ē: q̄ nos v̄lra q̄ optet si nūc adhibe
atur extēdit. Lamē qđ in puerbijs legitiꝝ viros **Proi. 5.**
ip̄ios dixisse. Abscondam⁹ in tra vīru iustū iniu
ste: absorbeam⁹ dñi eū tāq̄ infērn⁹ viuetē: t au
feram⁹ ei⁹ mēoriā de fra: possessionē ei⁹ p̄ciosā
ap̄phendam⁹: nō ita obscurū ē vt de xp̄o t pos
sessione ei⁹ ecclia sine laboriosa expoliōe nō
possit intelligi: tale q̄ip̄e aliqd etiā dñs ip̄se iesus
p̄euāgelicā gabolam osidit dixisse malos colo
nos. Hic ē em̄ heres: venite occidam⁹ eū: t n̄ra **Mat. 25.**
erit hereditas. Itēq̄ illud in eodē libro qđ iam
an̄ p̄strinxim⁹ cū agerem⁹ d̄sterili q̄ pep̄t septē
nō nīsi de xp̄o et ecclia mor vt fuerit p̄nūciatū
p̄suevit intelligi ab eis: q̄ xp̄m sapiaz dei esse no
uerūt. Sapia edificauit sibi domū: t suffulſit co
lūnas septē: imolauit suas victimas: miscuit in
cratere vinū suū t parauit mensam suā. Hic
seruos suos cōuocās cū excellēti p̄dicatiōe ad
crathere dicens. Quis est insipiens duerat ad
me. et iopib⁹ sc̄su dixit. Venite t māducate d̄ pa
nib⁹ meis: t bibite vinum qđ miscui yobis. Hic
certe agnoscim⁹ deis ap̄iam: b̄ ē xbū p̄f̄ coeter
nū: in vtero virginali domuz sibi edisse casse cor
pus hūanū: t huic tāq̄ capiti mēbra eccliam s̄b
iūtisse: martyriū victimas imolasse: mensaz in
vino t panib⁹ p̄parasse: ybi appet etiā ad sacer

Liber

Ps. 50. dotium fū ordinē melchisedech: insipientes t
1. Cor. 1. inopes sc̄su vocasse: qz sic dīc apl̄s: Infirma hu
ius mūdi elegit de' vt cōfunderet sortia. Qui

1. Dom. 9. bus etiā tñ infirmis qd̄ sequit̄ dīc: derelinque in
sipientiā vt viuatis: t̄ q̄rte prudentiā vt habe
atis vitā. Participe aut fieri mense illius: ipm
ēinceps h̄c vitā. Nā t̄ in alio libro q̄ vocat ec
clesiastes vbi ait. Hō ē bonū hōi nisi q̄ māduca
bit t̄ bibet. Quid credibili dicere intelligitur

q̄ qd̄ ad p̄cipationē mēse hui p̄tinet: quam t̄
sacerdos ip̄e mediato: testamēti noui exhibet

fū ordinez melchisedech: de corpe t̄ sanguine
suo. Id ei sacrificiū successit oib̄ illis sacrificijs
veteris testamēti q̄ imolabāt in vmbra futuri

ppter qd̄ etiā vocē illā in psalmo tricesimo t̄ no
no eiusdē mediatori p̄ p̄phetiā loq̄ntis agno
scim. Sacrificiū t̄ oblationē noluisti: corp̄ aut̄

p̄fecisti mūhi: qz p̄llis oib̄ sacrificijs t̄ oblatiōi
bus corp̄ cī offert: t̄ p̄cipiatib̄ ministrat. Nā
istū ecclesiasten in hac sententia manducādi t̄
bibēdi quā sepe repetit plurimū q̄ cōmendat.

nō sapere carnales epulas voluptatis: sat illō
oñdit: vbi ait. Adeli c̄ ire in domū luct̄: q̄ ire i
domū pot̄. Et paulopost. Lor inq̄t sapiētiū in

domo luct̄: t̄ cor̄ s̄ip̄tū in domo epulas. Ez
illud maḡ cōm̄orandū existio de h̄ libro qd̄ p̄
tinet ad ciuitates duas: vñā diabolī et alteram
xpi: t̄ eaz reges diabolū t̄ xpm. Ut ibi fra in

Eccēs. 10. quit cui rex adolescēs: t̄ p̄ncipes tui mane co
medūt. Beā tu fra cui rex tu filī ingenuoz: et
p̄ncipes tui in tpe comedūt: in fortitudie t̄ nō
in cōfusioe. Adolescentē dixit diabolū p̄p̄ stul
ticiā t̄ supbiā t̄ temeritatē t̄ petulentia: cētaqz
vitia q̄ huic etati assolēt absidare: xpm aut̄ filiū
ingenuoz: sc̄toz sc̄z p̄fiarchaz: p̄tinentiū ad li
berā ciuitatē: ex qb̄ ē in carne p̄genit̄. Princi
pes illi ciuitatis mane māducates. I. aſi horam
agruā: qz nō expectat opportūnā q̄ vera ē in fu
turo sc̄lo felicitatē: festimans bearī hui sc̄li cele
britate cupiētes. P̄ncipes aut̄ ciuitatis xpi t̄p̄s
nō fallacis b̄titudis patientē expectat. Hoc ait
in fortitudie t̄ nō in p̄fusioe: qz n̄ eos fallit spes

Rom. 5. de q̄ dīc apl̄s. Sp̄es aut̄ nō p̄fundit. Dīc t̄ psal
mus. Et iām q̄ tc̄ expectat n̄ p̄fundent. Taxo cā
ticū cāticōz spiritualis qd̄a sc̄toz ē voluptas mē
tū: in iugio illi regis t̄ regie ciuitat̄: qd̄ ē x̄ps
t̄ ecclia. Ez h̄ voluntas allegoricas regniib̄ in
uoluta ē: vt desideret ardentē: videatqz iocū
dī: t̄ appearat sp̄osus cui dīc i eodē cātico: eq̄tas
dilexit te: t̄ sponsa q̄ibi audit: caritas i delicijs
tuis. Lacite multa trāsim̄: cura hui op̄ister
minādi. **La. XXI.**

c̄ Eteri post salomonē reges hebreorum
vix iueniunt p̄ aliquē enigmata dictoꝝ su

orū rerūvē gestaꝝ: qd̄ ad xpm t̄ eccliam p̄tine
at p̄phetasse: siue in iudea siue in israel. Sic ei
appellate sūt i. lī pl̄ptes: ex q̄ p̄p̄ salomois os
fensā tpe filiū eī roboā q̄p̄ successit in regnū
deo vindicāte diuisus ē. Proinde tribus dccez
q̄s accepit hieroboā serū salomonis rex eī in
samaria p̄stitut̄: p̄p̄rie vocabant israel: q̄uis s̄
vniuersi pl̄li t̄li nomē eēt. duab̄ x̄o tribubus.
iude. s̄ t̄ beniamin: q̄ p̄p̄ dauid ne penitus re
gnū stirpis eius fuisse eradicatū: remāserant
subiacētes ciuitati hierusalē: iude nomen fuit:
qz ip̄a erat tribus vñ dauid. Beniamin x̄o tri
bus alta ad idē regnū de quib̄ dīc p̄tines erat:
vñ fuit saul rex aī dauid. s̄ simul iste due tribus
vt dīctū ē iuda vocabant: t̄ h̄ noīc discernebat
ab isrl̄: qd̄ appellabāt p̄p̄rie decē trib̄ h̄ntes suū
rege. Nā tribus leui qm̄ sacerdotalis fuit: deīn
regū seruicio mācipara: tertiadēcia nūerabāt
Joseph q̄p̄ vñ ex duodeciꝝ filiis israel vñ
sic ceteri singulas s̄ duas trib̄ seēt. effrem t̄ ma
nassē. Jerūt̄ etiā trib̄ leui ad f̄gnū hierosolym
mitanū p̄tinebat magis: vbi erat deītēpl̄z cui
seruiebat Dīuiso igī pl̄o p̄mus regnauit i hie
rusalē roboā rex iuda filī salomois: t̄ i samaria
hieroboā rex israel serū salomois. **Et cuz volu 3 Re. 12.**
issit roboā tanq̄ tyrānidē diuise illi p̄tis bello
p̄sequi: p̄hibit̄ ē pl̄us pugnare cū fratrib̄ suis
dicēte deo p̄ p̄phetaz se h̄ secisse. **Enī** apparuit
nullū in ea re: vel regis israel: vēi pl̄li fuisse pec
catū: s̄ volūtate dei vindicantis impletā fuisse.
Qua cognita: ps vtraqz inter se pacata conq
euit: nō em̄ religiōis: s̄ regni fuerat sc̄a diuilio.

Erū rex israel hieroboā. La. XXII.
m̄tē guersa nō credēs deo: quēveracez
promissio sibi regno dato qz pbauerat: t̄
muit ne veniendo ad templū dei qd̄ erat in hie
rusalē: q̄ fū diuinā legē sacrificiāt cā vñuerse
illi genti veniendū fuit seducere ab eo popu
lus: t̄ stirpe dauid tanq̄ regio sc̄mini redderet
instituit idolatriā in regno suo: t̄ pl̄m dei secuz
simulachroꝝ cultu obstricū nephanda impie
tate decepit: nec tñ oino cessavit deus: nō solū
illū regē: verūtē successores: t̄ impietas im
tatores pl̄m qz ip̄m arguere p̄ p̄phetas. Nā ibi
extiterūt t̄ magni illi insignesq; p̄phete: q̄ etiā
mirabilia multa fecerūt: helias: t̄ heliseus disci
pulus eī. Et iāz ibi dicēte helia. **Dīc p̄phetas**
tuos occiderūt: altaria tua suffoderunt: t̄ ego 3 Re. 10
relict̄ sū solus: t̄ q̄rūt aīam meā. R̄sumē illic
esse septē milia viroꝝ: q̄ nō curuauerūt genua
ante baal. **La. XXIII.**

i T̄c̄q̄ in regno iuda p̄tinetē ad h̄ierēm
etiā succedētū regū t̄p̄b̄ nō desuerūt
p̄phete: sic deo placebat eos mittere: yclad p̄